

Budapest,
2001. március 14.,
szerda

30. szám

Ára: 392,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
41/2001. (III. 14.) Korm. r.	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a vízgazdálkodási kérdések tárgyában aláírt Egyezmény kihirdetéséről 1850
42/2001. (III. 14.) Korm. r.	Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet módosításáról 1853
2/2001. (III. 14.) ISM r.	Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény szerinti méltányossági hozzájárulás eljárási szabályairól 1854
6/2001. (III. 14.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata 1857
7/2001. (III. 14.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata 1867
1020/2001. (III. 14.) Korm. h.	A Kormány és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZE) közötti Megállapodás megkötéséről 1871
1021/2001. (III. 14.) Korm. h.	A Hivatásos Labdarúgás Fejlesztési Kötvény névértékére szóló állami kezességvállalásról 1871
1022/2001. (III. 14.) Korm. h.	A Budapest Sportcsarnok helyett felépítendő új többcélú létesítmény finanszírozásához kapcsolódó állami kezességvállalásról 1872
1023/2001. (III. 14.) Korm. h.	A korrupcióval szembeni kormányzati stratégiáról 1872
	Megállapodás a Kormány és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma között 1877
	Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány Alapító Okirata 1879
	Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal elnökének közleménye a személyi jövedelemadó meghatározott részének felhasználásáról rendelkező magánszemély nyilatkozatára igényt tartó egyház részére történő technikai szám kiadásáról 1883
	A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye 1883
	Tárgymutató a 2001. február hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról és közleményekről

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 41/2001. (III. 14.) Korm. rendelete

**a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén
Köztársaság Kormánya között a vízgazdálkodási
kérdések tárgyában aláírt Egyezmény kihirdetéséről**

*(A jóváhagyásról szóló jegyzékváltás 1995. április 27.
napján megtörtént.)*

1. §

A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a vízgazdálkodási kérdések tárgyában, Ljubljánban, 1994. október 21-én aláírt Egyezményt e rendelettel kihirdeti.

2. §

Az Egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

**„Egyezmény
a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén
Köztársaság Kormánya között a vízgazdálkodási
kérdések tárgyában**

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Szerződő Felek)

szükségesnek tartva a közös határt képező és a közös határ által átmetszett vízfolyásokkal és vízrendszerekkel kapcsolatos vízgazdálkodási kérdések szabályozását,

alapul véve az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságában kidolgozott, a határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról, 1992. március 17-én, Helsinkiben elfogadott egyezményt,

figyelemmel a Duna megóvására és fenntartható használatára irányuló együttműködésről szóló Konvencióra (Szófia, 1994. június),

tekintetbe véve a vízgazdálkodási viszonyok egységes fenntartásának szükségességét, és elismerve az ezen egy-ségből származó jogokat és kötelezettségeket,

a következőkről állapodtak meg:

1. Cikk

Az Egyezmény célja

1. A Szerződő Felek a jelen Egyezmény rendelkezései alapján megbízott illetékes koordináló szerveik útján megvizsgálják és egyetértésben megoldják mindazokat a vízgazdálkodási kérdéseket — beleértve a vizek mennyiségét, minőségét, környezeti állapotát befolyásoló munkákat és intézkedéseket —, amelyek mindkét Szerződő Fél érdekeit érintik, vagy az egyik Szerződő Fél érdekében tesznek szükségessé a másik Féllel egyeztetett intézkedéseket.

2. A Szerződő Felek illetékes szerve a Magyar Köztársaság vonatkozásában a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium, a Szlovén Köztársaság vonatkozásában a Környezeti és Területi Minisztérium Környezetvédelmi és Vízgazdálkodási Igazgatósága.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya

1. Az Egyezmény rendelkezései kiterjednek a közös határt képező és a közös határ által átmetszett vízfolyásokon és azok vízgyűjtő területén felmerülő összes gazdálkodási kérdésre, intézkedésre és munkálatra, amelyek vízgazdálkodási szempontból hatással lehetnek az érintett vízfolyásokra és művekre.

2. Az Egyezmény rendelkezései kiterjednek:
a) a felszíni és a felszín alatti vízkészletre,
b) a vizek káros hatásai elleni védelemre és védekezésre,
c) a vizek használatára,
d) a határvizek minőségi vizsgálatára, a vizek szennyezés és ésszerűtlen használata elleni védelmére,
e) a beavatkozások környezeti hatásainak vizsgálatára,
f) az a) — e) pontokkal összefüggő kutatásra, tervezésre, kivitelezésre, megfigyelésekre, információ- és adatcserére.

3. Cikk

Kötelezettségek

A Szerződő Felek kötelezik magukat, hogy

1. egyrészt a saját területükön, másrészt közösen jó karban tartják a közös határt képező és a határ által átmetszett vízfolyások, csatornák medrét és minden létesítményét,

2. érdekeikkel összhangban végzik a létesítmények és berendezések kezelését és üzemeltetését,

3. egyetértésben végzik az egyik vagy a másik Szerződő Fél területén a meglévő létesítmények megváltoztatását vagy újabbak építését, valamint mindazon új munkálatok és intézkedések fogantatását, amelyek megváltoztathatják a közös határt képező és a közös határ által átmetszett vízfolyások és vízgyűjtők vízgazdálkodási viszonyait, beleértve a vizek minőségét és környezeti állapotát,

4. a saját területükön a határ menti állandó magassági és vízszintes alappontokat, amelyek a vízi munkálatok céljait szolgálják, megőrzik és fenntartják, szükség szerint kiegészítik és felújítják. Mindkét Szerződő Fél használhatja ezeket az alappontokat.

4. Cikk

Tájékoztatás

A Szerződő Felek illetékes szervei kölcsönösen, a lehető leggyorsabb módon értesítik egymást az árvíz- és jégveszélyekről, rendkívüli vízszennyezésekről, valamint más, a közös határt képező és a közös határ által átmetszett vízfolyásokat és vízgyűjtőket fenyegető veszélyekről.

5. Cikk

Költségek

1. A Szerződő Felek, amennyiben a meglévő építmények és berendezések fenntartásában, üzemeltetésében, valamint a létesítendő építmények és berendezések tervezésében, építésében, fenntartásában, üzemeltetésében mindketten részt vesznek, a költségek megosztásának kérdését és fizetésének módját egyetértésben állapítják meg.

2. Azokat a költségeket, amelyek olyan építmények és berendezések építésével, fenntartásával és üzemeltetésével, valamint olyan intézkedésekkel és munkálatokkal kapcsolatosak, amelyek az egyik Szerződő Fél területén vannak, illetve azokat ott végzik, de kizárólag a másik Szerződő Fél érdekeit szolgálják, teljes egészében az érdekelt Szerződő Fél viseli.

6. Cikk

Vámrendelkezések

1. Azon építő- és üzemanyagok, amelyek ezen Egyezmény értelmében a közös határt képező vízfolyásokon és csatornákon, valamint a közös határ által átmetszett vízfolyások és csatornák határszelvényeinek térségében elvégzendő munkálatok kivitelezéséhez szükségesek és az egyik Szerződő Fél területéről a másik Szerződő Fél területére szállítanak, minden beviteli és kiviteli illetéktől mentesek.

2. E Cikk 1. pontja értelmében ideiglenes illetékmenteséget élveznek a szükséges berendezések, gépek, szállítóeszközök, szerszámok és ehhez hasonlóak (a továbbiakban: eszközök), azzal a feltétellel, hogy ezeket be kell jelenteni a vámhatóságoknál azonnalság megállapítása, továbbá a vámhatóságok által meghatározott időpontig történő visszaszállítása végett. Ebben az esetben nem szükséges a

megfelelő biztosítékok letétbe helyezése. Azon eszközök után, amelyeket nem küldenek vissza a meghatározott időpontig, vagy nem az Egyezmény céljaival összhangban használják, a megfelelő illeték fizetendő. Amennyiben az említett eszközök teljesen használhatatlanná válnak és ezért nem küldetnek vissza, vámmentességet élveznek.

3. Mindkét Szerződő Fél biztosítja azon építő- és üzemanyagok, eszközök vámkezelésének megkönnyítését, amelyek mentesek az illetékek alól.

4. A munkálatok kivitelezéséhez szükséges építő- és üzemanyagokat, valamint eszközöket a Szerződő Felek vámszervei ellenőrzik, a jelen Cikk 1. és 2. pontjában meghatározott feltételekre tekintettel.

5. Az Állandó Magyar—Szlovén Vízgazdálkodási Bizottság minden egyes esetben külön állapítja meg azokat a létesítményeket, munkálatokat, amelyekre a jelen Cikkben meghatározott kiváltságokat alkalmazza, továbbá ezek terjedelmét és feltételeit.

7. Cikk

Az Állandó Magyar—Szlovén Vízgazdálkodási Bizottság

1. Az Egyezmény rendelkezéseiből eredő kérdések megtárgyalása, továbbá intézkedések és munkálatok végrehajtása céljából a Szerződő Felek létrehozzák az Állandó Magyar—Szlovén Vízgazdálkodási Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság). A Bizottság összetételét, hatáskörét, illetékességét és működésének módját a jelen Egyezmény szervesrészét képező Alapszabályzat tartalmazza (Függelék).

2. A Bizottság közös árvízvédelmi, jégvédelmi és vízminőségvédelmi — szükség esetén további — szabályzatokat készít.

3. A Bizottság tárgyalásairól mindkét nyelven jegyzőkönyv készül, amelyet jóváhagyás céljából a kormányok elé kell terjeszteni.

8. Cikk

Határátlépés

1. A közös intézkedések megállapítása és a közös munkálatok végrehajtása érdekében azok a személyek, akiket a Szerződő Felek kijelölnek, az államhatárnak azokon a helyein és abban az időben találkoznak, amelyeket mindkét Szerződő Fél illetékes szervei adott esetben egyetértésben kijelölnek.

2. Az 1. pontban feltüntetett államhatár-átlépésekhez a Szerződő Felek, belső törvényhozásukkal összhangban, biztosítják a határátkelőkön kívül történő határátlépéshez szükséges okmányokat.

9. Cikk

Módosítás

1. Ha bármelyik Szerződő Fél szükségesnek tartja az Egyezmény bármelyik rendelkezésének módosítását, arról értesíti a másik Szerződő Felet. Az egyeztetett módosítás akkor lép hatályba, amikor a Szerződő Felek diplomáciai úton értesítik egymást, hogy eleget tettek a hatálybalépéshez szükséges belső jogi feltételeknek.

2. A 7. Cikk 1. pontjában említett Alapszabályzat módosításáról a Szerződő Felek közvetlenül állapodnak meg, az Állandó Magyar—Szlovén Vízgazdálkodási Bizottság útján.

3. Amennyiben a vízgazdálkodással kapcsolatosan mindkét Szerződő Fél részesévé válik valamely általános, sokoldalú megállapodásnak, úgy a jelen Egyezményt összhangba kell hozni az említett sokoldalú megállapodás rendelkezéseivel.

10. Cikk

Viták rendezése

A Szerződő Felek a jelen Egyezmény értelmezése és alkalmazása tekintetében a közöttük felmerülő bármely vitás kérdést, amelyet közvetlenül tárgyalásokkal vagy diplomáciai úton nem tudtak rendezni, illetve, ha nem egyeztek meg valamely más megoldási módban, „A határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról, 1992. március 17-én, Helsinkiben elfogadott egyezmény 22. Cikke (2. bekezdés), illetőleg IV. melléklete szerinti döntőbíráskodás elé utalják.

11. Cikk

Záró rendelkezések

1. A Szerződő Felek diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy eleget tettek az Egyezmény hatálybalépéséhez a belső törvényhozásuk által előírt követelményeknek.

2. Az Egyezmény a jelen Cikk 1. pontjában említett értesítések másodikának kézhezvételétől számított harmincadik napon lép hatályba.

3. Az Egyezmény hatálybalépésével a Szerződő Felek között hatályát veszti a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság Kormánya között a vízgazdálkodási kérdések tárgyában, Belgrádban, 1955. augusztus 8-án kelt Egyezmény.

4. Az Egyezmény határozatlan időre köttetik.

5. A Szerződő Felek az Egyezményt bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal felmondhatják, s ebben az esetben az Egyezmény az adott év leteltével hatályát veszti.

Készült Ljubljánban, az 1994. év október hó 21. napján, két példányban, magyar és szlovén nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében

A Szlovén Köztársaság
Kormánya nevében

Függelék

**Állandó Magyar—Szlovén Vízgazdálkodási Bizottság
Alapszabályzata**

1. Cikk

A Bizottság hatásköre és illetékessége

1. A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a vízgazdálkodási kérdések tárgyában megkötött Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 7. Cikkével létrehozott Állandó Magyar—Szlovén Vízgazdálkodási Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) illetékes mindazon kérdések, intézkedések és munkálatok közös kezelésére, amelyre az Egyezmény hatálya kiterjed.

2. A Bizottság illetékességi körébe tartozik különösen:

a) kölcsönös tájékoztatás a tervezett vízgazdálkodási beavatkozásokról és munkálatokról,

b) közös intézkedések és munkák elhatározása és előkészítése, a tervek szakvéleményezése és kivitelezésük elrendelése,

c) a közös intézkedések és munkák ellenőrzése, a közös költségek elszámolása,

d) szemrevételezések és állapotfelmérések végrehajtása,

e) kavics- és homokkitermelő helyek kijelölése nem vízepítési céllal,

f) azon intézkedések és munkák megvitatása, amelyek csak az egyik fél érdekében hajthatók végre,

g) a vízgűjtő területen tervezett beavatkozások megvitatása, melyek hatással vannak a határvízre,

h) a közös árvíz-, jég- és vízminőség-védelemre, valamint egyéb veszélyek elhárítására vonatkozó kérdések tanulmányozása és ezzel kapcsolatban közös Szabályzatok elfogadása,

i) javaslatok kidolgozása a közös érdekű vízgazdálkodási létesítmények és berendezések kezelésére és működésére,

j) a vízgazdálkodási gyakorlati tapasztalatok, valamint a hidrológiai és hidrometeorológiai adatok kicserélése, továbbá a vízállás-, a jég- és egyéb adatok közlését célzó tájékoztató szolgálatok működésének összehangolása.

2. Cikk

A Bizottság összetétele

1. A Szerződő Felek a Bizottságba három-három tagot neveznek ki, és a tagok közül kinevezik a nemzeti tagozat vezetőjét és helyettesét.

2. A Szerződő Felek szakértőket is kijelölhetnek, akik részt vesznek a Bizottság munkájában.

3. Szükség szerint a Bizottság szakértői munkacsoportokat hozhat létre.

3. Cikk

A Bizottság működése

1. A Bizottság évente egyszer rendes ülést tart. A tagozatok vezetői rendkívüli ülés(ek) összehívásában is meg egyezhetnek.

2. A tagozatok vezetői közvetlenül is tárgyalhatnak egymással.

3. A Bizottság felváltva ülésezik a két Szerződő Fél területén, ha előzőleg másban nem állapodtak meg. Az ülést — a másik Fél elnökével egyetértésben — azon Fél tagozatának vezetője hívja össze, amelynek a területén a soron következő ülés esedékes.

4. A napirendben a két tagozat vezetője előzetesen megállapodik. Az ülésszak alatt a napirend közös megegyezéssel kiegészíthető.

5. Az üléseken azon Szerződő Fél tagozatának vezetője elnököl, amelynek területén az ülés van.

6. A Bizottság tárgyalásai magyar és szlovén nyelven folynak.

4. Cikk

Határozatok

1. A Bizottság határozatait egyhangúlag hozza.

2. Amennyiben a Bizottság valamely kérdésben nem tud megegyezni, a vitás kérdést a kormányok elé kell terjeszteni.

3. Az ülésről mindkét nyelven, két példányban, jegyzőkönyv készül, amelyeket a tagozatok vezetői írnak alá.

4. A Bizottság határozatai nem hajthatók végre, amennyiben valamelyik kormány nem hagyja jóvá a jegyzőkönyvet.

5. Amennyiben a jegyzőkönyv aláírásától számított 60 napon belül egyik Fél sem emel kifogást a határozatok ellen, úgy azok érvénybe lépnek.

5. Cikk

Költségek

Mindkét Szerződő Fél maga viseli saját delegációjának költségeit. Egyéb költségeket, amelyek a Bizottság munkája közben merülnek fel, a Szerződő Felek egyenlő arányban viselik, hacsak másképp nem állapodnak meg.

6. Cikk

Egyebek

Ezen Alapszabályzat rendelkezései a szakértői munkacsoportokra is értelemszerűen vonatkoznak.”

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, az Egyezmény rendelkezéseit 1995. május 27. napjától kell alkalmazni.

(2) A rendelet végrehajtásáról a közlekedési és vízügyi miniszter gondoskodik.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 42/2001. (III. 14.) Korm. rendelete

**az egyes szabálysértésekről szóló
218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet
módosításáról**

A Kormány a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 166. §-ában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Közerkölcs megsértése)

„(3) Aki erőszakot öncélúan bemutató reklámot tesz közzé, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában öncélú a bemutatás, ha az erőszak bemutatását a reklám tárgya vagy témája nem teszi feltétlenül indokolttá.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

Az ifjúsági és sportminiszter 2/2001. (III. 14.) ISM rendelete

**az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének
rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény szerinti
múltányossági hozzájárulás eljárási szabályairól**

A sportról szóló 2000. évi CXLV. törvény 93. §-a (2) bekezdésének d) pontjába foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Tv.) 5. §-ának (4)–(5) bekezdései szerinti múltányossági hozzájárulás (a továbbiakban: hozzájárulás) során az e rendeletben meghatározott eljárási szabályokat kell alkalmazni.

2. §

(1) A hozzájárulás iránti kérelmet az Ifjúsági és Sportminisztériumnál (a továbbiakban: minisztérium) három példányban kell benyújtani.

(2) A kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező azonosító adatait, valamint azt, hogy a kérelem milyen hozzájárulásra irányul.

(3) A kérelmező azonosító adatai:

a) a sportszervezet neve, székhelye, képviselőjének neve, címe;

b) a helyi önkormányzat neve, székhelye, képviselőjének neve, címe.

3. §

(1) Ingatlan építése esetén a kérelemben meg kell jelölni:

a) a beruházási program célját, megnevezését, a megvalósítás helyét;

b) a beruházási programnak az általános forgalmi adót is tartalmazó összköltségét (kiadását);

c) a beruházási programhoz a kérelmező által biztosított — a számlavezető pénzintézet vagy hitelintézet által igazolt — saját forrás összegét, valamint azt, hogy a saját forrás milyen formában áll rendelkezésre;

d) a beruházási programhoz igényelt, kapott állami és egyéb támogatások (ideértve a területfejlesztési tanácsok rendelkezési jogkörében megítélt támogatásokat is), valamint az államközi, kormányközi szerződés alapján külföldi segélyekből kapott támogatások összegét;

e) az Országgyűlés, a Kormány, az ifjúsági és sportminiszter (a továbbiakban: miniszter), illetve költségvetési szerv által alapított és támogatott alapítványtól, közalapítványtól, köztestülettől, közhasznú társaságtól a beruházási programhoz igényelt, illetve kapott hozzájárulás összegét és formáját, e szervezetenként felsorolva;

f) a beruházás megvalósításának és finanszírozásának ütemezését [az egyes időszakokban felhasználásra tervezett forrásoknak a c)–e) pontok szerinti megjelölésével].

(2) A kérelmezőtől — a kérelem mellékleteként — írásbeli nyilatkozatot kell kérni:

a) a kérelemben foglalt adatok, információk és dokumentumok teljeskörűségéről, valódiságáról és hitelességéről;

b) beleegyezéséről, hogy köztartozásainak figyelemmel kísérése céljából adószámát vagy adóazonosító jelét, társadalombiztosítási azonosító jelét, társadalombiztosítási folyószámla-számát a hozzájárulást megadó szerv felhasználja a lejárt köztartozások teljesítése, illetve az adósság keletkezése tényének és összegének megismeréséhez;

c) annak tudomásul vételéről, hogy a hozzájárulás kérelmezőjének megnevezése, a beruházási program tárgya, a beruházás összege és megvalósítási helye a miniszter által meghatározott módon nyilvánosságra hozhatók;

d) arról, hogy a kérelmezőnek az államháztartás alrendszeréből folyósított támogatásból származó lejárt és ki nem egyenlített tartozása nincs;

e) beleegyezéséről, hogy a hozzájárulás alapján történő eljárásának szabályszerűségét a külön jogszabályban meghatározott szervek és a miniszter ellenőrizzék;

f) arról, hogy a beruházási program befejezéséig terjedő időszakban bejelenti, ha ellene csőd-, felszámolási eljárás indult vagy lejárt köztartozása keletkezett.

(3) A kérelmező a kérelem mellékleteként a beruházás biztosítékairól szóló okirat másolatát, valamint — a biztosítékok típusától függően — azok értékéről és érvényesíthetőségéről szóló igazolásokat köteles csatolni.

(4) A kérelmező a kérelem mellékleteként — az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 87. §-ának (2) bekezdésében meghatározott módon — igazolást nyújt be arról, hogy nincs lejárt köztartozása.

4. §

Ha a kérelmező helyi önkormányzat, a kérelemhez csatolni kell:

a) a képviselő-testület határozatát a megterhelésről, az adásvételről, az építésről, illetve a beruházásról és az ahhoz szükséges saját forrás biztosításáról;

b) a külön jogszabály szerinti egyéb dokumentációt;

c) a beruházási program megvalósításának pénzügyi fedezetét megalapozó egyes források rendelkezésre bocsátását igazoló ígérvényeket;

d) a beruházás helye szerinti települési önkormányzat nyilatkozatát arról, hogy a megjelölt cél, feladat megfelel a települési önkormányzat képviselő-testülete által elfogadott általános, illetve részletes rendezési tervnek, vagy rendezési terv hiányában arról, hogy a beruházás illeszkedik a települési környezetbe;

e) a kérelem tartalmától függően jogerős hatósági engedélyt, illetve hatásvizsgálathoz kötött tevékenység esetén a jogerős környezet-, természetvédelmi hatósági engedélyt;

f) ingatlan-beruházásoknál a területileg illetékes területfejlesztési tanácsok nyilatkozatát arról, hogy a program a megye, illetve a térség jóváhagyott fejlesztési programjaival összhangban van, valamint arról, hogy azt a területfejlesztési tanács támogatja-e, részesíti-e pénzügyi támogatásban és mekkora annak mértéke;

g) a kérelmező nyilatkozatát arról, hogy a létrejövő létesítmény működtetésének fedezetét milyen forrásból biztosítja; szükség esetén a fenntartó, illetve az Országos Egészségbiztosítási Pénztár nyilatkozatát a létesítmény működési többletköltség-igényének befogadásáról.

5. §

A Tv. 5. §-a (5) bekezdésének a) pontja esetében a hozzájárulás iránti kérelemhez a kérelmezőnek csatolni kell:

a) a hitelkérelmi dokumentációt;

b) a pénzügyi intézet szándéknyilatkozatát a hitelfolyósításról;

c) a megterhelendő ingatlan 15 napnál nem régebbi tulajdoni lap-másolatát.

6. §

A Tv. 5. §-a (5) bekezdésének b) pontja esetében, ha az elidegenítést másik ingatlan szerzése érdekében kéri, a hozzájárulás iránti kérelemhez csatolni kell:

a) az eladásról szóló szerződést;

b) a vételről szóló (elő)szerződést;

c) az ingatlanok értékbecsléséről, illetve vagyonértékeléséről szóló dokumentációt;

d) az elidegenítendő ingatlan 15 napnál nem régebbi tulajdoni lap-másolatát;

e) a megszerzendő ingatlan 15 napnál nem régebbi tulajdoni lap-másolatát.

7. §

A Tv. 5. §-a (5) bekezdésének b) pontja esetében, ha az elidegenítést másik ingatlan építése érdekében kéri, a hozzájárulás iránti kérelemhez csatolni kell:

a) az építés helyszínéül szolgáló ingatlan 15 napnál nem régebbi tulajdoni lap-másolatát;

b) a beruházási programot;

c) a beruházási programhoz szükséges szakhatósági engedélyeket;

d) a beruházáshoz szükséges saját források pénzügyi igazolását;

e) a kérelmező egyoldalú és visszavonhatatlan nyilatkozatát arról, hogy kötelezettséget vállal a beruházásnak a hozzájárulásban meghatározott határidőn belül történő megkezdésére és befejezésére;

f) a beruházáshoz szükséges építési engedélyt;

g) a 6. § d) pontjában meghatározott mellékletet.

8. §

(1) A Tv. 5. §-a (5) bekezdésének c) pontja szerinti megterhelés esetében a hozzájárulás iránti kérelemhez csatolni kell:

a) a megvalósítandó egészségügyi, oktatási vagy művelődési feladat részletes leírását;

b) az 5. §-ban meghatározott mellékleteket;

c) annak a csereingatlannak a megjelölését, amely a megterhelendő ingatlan helyébe lép.

(2) A Tv. 5. §-a (5) bekezdésének c) pontja szerinti elidegenítés esetében, az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott mellékleten kívül a kérelemben meg kell jelölni azt a csereingatlant, amely az elidegenítendő ingatlan helyébe lép.

(3) A megterhelés és az elidegenítés esetében a kérelemhez csatolni kell a megterhelendő és az elidegenítendő, valamint a csereingatlan értékbecsléséről, illetve vagyonértékeléséről szóló dokumentációt, valamint a csereingatlan 15 napnál nem régebbi tulajdoni lap-másolatát is.

9. §

A Tv. 5. §-a (5) bekezdésének *d)* pontja esetében a hozzájárulás iránti kérelemhez csatolni kell:

- a)* a sportszervezet legfelsőbb szervének a szétválást kimondó és az ingatlanvagyon megosztásáról szóló határozatát;
- b)* a tulajdonjog ingyenes átruházásáról szóló szerződést;
- c)* a szétválás miatt önálló sportszervezetként továbbműködő volt szakosztály legfelsőbb szervének a kötelezettségvállalását arra, hogy a részére ingyenesen átruházott ingatlan az átruházáskori, eredeti sportcélra használja;
- d)* az elidegenítendő ingatlan értékbecsléséről szóló dokumentációt;
- e)* a 6. § *d)* pontjában meghatározott mellékletet.

10. §

(1) A miniszter a kérelmet a kézhezvételtől számított 30 napon belül határozattal bírálja el (a továbbiakban: döntés).

(2) A döntés előkészítése során a kérelmezőt és az egyéb érintetteket szükség szerint kell meghallgatni.

(3) Ha a döntés előkészítéséhez a rendelkezésre álló iratanyag nem elegendő, a kérelmezőt és az egyéb érintetteket meg kell hallgatni.

(4) Ha a kérelem hiányos, a kérelmezőt megfelelő határidő kitűzésével hiánypótlásra kell felhívni. A hiánypótlásra való felhívás eredménytelensége esetén az eljárást meg kell szüntetni.

(5) A kérelmező a kérelemben, illetve annak mellékleteiben az eljárás ideje alatt történő változásokat a változástól számított öt napon belül köteles a miniszternek bejelenteni.

11. §

(1) Az eladásról szóló szerződés és a vételről szóló (elő)szerződés, valamint az értékbecslésről, illetve vagyonértékelésről szóló dokumentáció vizsgálatkor az elidegenítendő és a megszerzendő vagy csereingatlan, illetve a megterhelendő és a csereingatlan értékarányosságáról kell meggyőződni.

(2) A hozzájárulási eljárás során vizsgálni kell a megszerzendő, építendő, illetve csereingatlan az elidegenítendő, illetve megterhelendő ingatlanával azonos vagy ahhoz hasonló sportcélú használhatóságát. Kétség esetén a sportági országos szakszövetség állásfoglalása az irányadó.

(3) A lakóterületi, illetve nem versenyszerű (szabadidős) sportolási igényeket szolgáló sportlétesítményeknél a különböző sportágak gyakorlását lehetővé tevő létesítményeket is hasonló sportcélúnak kell tekinteni.

(4) A 6. § *d)* pontja, illetve a 7. § *a)* pontja, továbbá a 8. § (3) bekezdése szerinti tulajdoni lap-másolat vizsgálatkor meg kell győződni arról, hogy az eladó (megterhelő), illetve építő tulajdonában van-e az ingatlan, valamint, hogy az per-, teher- és igénymentes-e.

12. §

(1) A kérelmet el kell utasítani, ha azt csőd-, illetve felszámolási eljárás alatt álló sportszervezet, vagy lejárt esedékességű, 60 napon túl meg nem fizetett köztartozással rendelkező kérelmező nyújtja be.

(2) Az (1) bekezdés szerint kell eljárni akkor is, ha a kérelmező az (1) bekezdés szerinti helyzetbe a hozzájárulás iránti eljárás során kerül.

13. §

A miniszter a hozzájárulást köteles — az általa meghatározott egyéb esetek mellett — visszavonni, ha

a) a hozzájárulásban rögzített ütemezés első határidejétől számított három hónapon belül a beruházási program a kérelmező érdekkörében felmerült ok miatt nem kezdődik meg;

b) hitelt érdemlően bebizonyosodik, hogy a kérelmező a kérelem szakmai, pénzügyi tartalmát érdemben befolyásoló valótlan, hamis adatot szolgáltatott a kérelem benyújtásakor;

c) a beruházási program megvalósulását vagy megvalósításának tartós akadályozását előidéző körülmény a kérelmező érdekkörében merült fel;

d) a kérelmező a rendeletben előírt bejelentési kötelezettségének egy hónapon túl nem tett eleget;

e) a kérelmező bármely nyilatkozatát visszavonja.

14. §

(1) A kérelem szerinti, elidegenítendő, megterhelendő ingatlanra vonatkozó elidegenítési és terhelési tilalomnak az ingatlan-nyilvántartásból való törléséhez hozzájárulni csak a beruházás megkezdése után lehet.

(2) A beruházás megkezdése időpontjának a kivitelezői szerződéskötés vagy a megrendelés időpontját kell tekinteni.

15. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Dr. Deutsch Tamás s. k.,
ifjúsági és sportminiszter

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 6/2001. (III. 14.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz, valamint — hivatalból eljárva — mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása tárgyában — *dr. Bagi István, dr. Harmathy Attila, dr. Németh János, dr. Strausz János és dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva* alkotmánybírák különvéleményével — meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 4. § (1) bekezdés utolsó mondata alkotmányellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

2. Az Alkotmánybíróság hivatalból eljárva megállapítja: az Országgyűlés jogalkotói feladatának elmulasztásával alkotmányellenes helyzetet idézett elő azáltal, hogy nem teremtette meg maradéktalanul az egyesülési szabadság érvényesülését biztosító mindazon jogszabályi feltételeket, amelyek megfelelő védelmet nyújtanak a nyilvántartásba vételi eljárás indokolatlan elhúzóásával szemben.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2001. december 31-ig tegyen eleget.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Alkotmánybíróság a 27/1993. (IV. 29.) AB határozatával megsemmisítette a képzőművészet, az iparművészet, a fotóművészet és az ipari tervezőművészet egyes kérdéseinek szabályozásáról szóló 83/1982. (XII. 29.) MT rendeletnek (a továbbiakban: Kr.) a művészi alkotóközösségekre vonatkozó 7—11. §-ait. Az indítványozó művészeti alkotóközösség 1995. június 29-én beadvánnyal fordult a Fővárosi Bírósághoz, amelyben előadta, hogy az Alkotmánybíróság határozatának következtében nem vesztette el jogi

személyiségét, és bírósági nyilvántartásba vételéről a korábbi felügyeleti és nyilvántartást végző szervnek, a Művelődési és Köznevelési Minisztériumnak kell gondoskodnia. Az első fokú bíróság 1996. április 23-án kelt, 9.Pk.60.928/1995/10. számú végzésével a kérelmező szervezet nyilvántartásba vételét megtagadta, mivel nem tett eleget a bíróság hiánypótlási felhívásának, és nem igazolta, hogy megalakulása megfelel az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Egytv.) előírásainak.

Az indítványozó az első fokú határozat ellen fellebbezést nyújtott be a Legfelsőbb Bírósághoz, amely az 1996. október 14-én kelt, Kny.II.27.756/1996/2. számú végzésével az első fokú bíróság végzését helybenhagyta. Az indokolás szerint az alkotóközösség létesítésére a Kr. alapján került sor, s mivel az Alkotmánybíróság a Kr.-nek a művészeti alkotóközösségekre vonatkozó rendelkezéseit 1993. április 29-i hatállyal megsemmisítette, ez időtől a kérelmező jogi személyiséggel nem rendelkezik. A bíróság rámutatott, hogy a kérelmezőnek az Egytv.-nek megfelelően kellett volna megalakulnia és kérnie nyilvántartásba vételét.

Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben az Egytv. 4. § (1) bekezdésének utolsó mondata alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte. Álláspontja szerint a támadott rendelkezés, amely szerint a társadalmi szervezet a nyilvántartásba vétellel jön létre, az Alkotmány 63. § (1) bekezdésében biztosított egyesülési szabadság lényeges tartalmát korlátozza. Mivel az Alkotmány 8. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy alapvető jog lényeges tartalmát még törvény sem korlátozhatja, az Egytv. sérelmezett rendelkezése az Alkotmányba ütköző módon írja elő a társadalmi szervezetek nyilvántartásba vételi kötelezettségét. Az egyesülési jog lényeges tartalma ugyanis azt jelenti, véli az indítványozó, hogy „amennyiben egy társadalmi szervezet az egyesülési jogra vonatkozó törvényi szabályozás alapján, azzal egyezően létrejön, elnyeri jogi személyiségét is, hiszen a társadalmi szervezettől nem választható el szervezetének lényege, a jogi személyiség”. Az indítványozó megítélése szerint „alapvető szabadságnak már az is korlátozását jelenti, hogy bizonyos rövidebb, hosszabb idő elteltével nyeri el az egyesülési jogot gyakorlók szervezete azt a formát, amellyel a társadalom, illetve a társadalom egyéb szervei irányában jogokat és kötelezettségeket vállalhat”.

Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 48. §-ában foglaltaknak, ezért azt érdemben bírálta el.

2. Az Alkotmánybíróság az Alkotmány alábbi rendelkezései alapján hozta meg határozatát:

„8. § (1) A Magyar Köztársaság elismeri az ember sértetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait, ezek tiszteltetben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége.

(2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja

meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„63. § (1) A Magyar Köztársaságban az egyesülési jog alapján mindenkinek joga van a törvény által nem tiltott célra szervezeteket létrehozni, illetve azokhoz csatlakozni.”

Az Egytv.-nek az Alkotmánybíróság által vizsgált rendelkezései:

„4. § (1) A társadalmi szervezet megalakulását követően kérni kell annak bírósági nyilvántartásba vételét. A társadalmi szervezet nyilvántartásba vétele nem tagadható meg, ha alapítói az e törvényben előírt feltételeknek eleget tettek. A társadalmi szervezet a nyilvántartásba vétellel jön létre.”

„15. § (3) A bíróság a nyilvántartásba vételről nemperes eljárásban, soron kívül határoz. A bíróság a nyilvántartásba vételről szóló határozatát az ügyésznek is kézbesíti.”

II.

Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján először azt vizsgálta, sérti-e az egyesülés szabadságát, hogy a társadalmi szervezetek a bírósági nyilvántartásba vétellel jönnek létre.

1. Az Egytv. 1. §-a az Alkotmánnyal összhangban kimondja, hogy az egyesülési jog mindenkit megillető alapvető szabadságjog, amelyet a Magyar Köztársaság elismer, és biztosítja annak zavartalan gyakorlását. Az egyesülési jog tartalmi elemei közül az Alkotmány 63. §-a a szervezet létrehozását és a szervezethez való csatlakozást emeli ki. Az Egytv. 1. és 2. §-a ezek mellett említi az egyesület céljának szabad megválasztásához való jogot, valamint a szervezet tevékenységében való részvételhez és a szervezet működtetéséhez való jogot.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az egyesülési szabadság lényeges kapcsolatban áll a véleménynyilvánítás szabadságával. Az egyesület szabad létesítése és az egyesületi tevékenység kényszermentes gyakorlása biztosítja a meggyőződés, a lelkiismeret és a véleménynyilvánítás szabadságát is. Ugyanakkor a kommunikációs jogok kiemelt alkotmányos védelme nem vonatkozik minden politikai szabadságjogra, így az egyesülési jog sem osztozik a véleményszabadság elsőbbségében más alkotmányos jogokkal szemben. [22/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994, 127, 128—129.; 21/1996. (V. 17.) AB határozat, ABH 1996, 74—76.]

Az egyesülési szabadság kapcsolatban áll az emberi méltósághoz való jog [Alkotmány 54. § (1) bekezdés] részét képező általános cselekvési szabadsággal és a személyiség szabad kibontakoztatásához való joggal. Minden embernek joga van ahhoz, hogy szabadon megválasztott célból másokkal — egyebek mellett — kulturális, vallási, tudományos, szociális, szabadidős közösséget hozzon létre, szervezetet alapítson, az ilyen szervezetekhez önként csatlakozzon vagy onnan önként kilépjen. [8/1990. (IV. 23.)

AB határozat, ABH 1990, 42, 44—45.; 27/1990. (XI. 22.) AB határozat, ABH 1990, 187, 189.; 22/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994, 127, 128—129.; 39/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 263, 274.]

2. Az egyesülési szabadság más alapvető jogokhoz hasonlóan nem gyakorolható korlátlanul. A jogkorlátozás szempontjából alapvető fontosságú az egyesülési jog alapján létrejövő szervezet célja és a létrejött szervezet tevékenysége. Az Alkotmány 2. § (3) bekezdése kimondja, hogy a társadalom egyetlen szervezetének a tevékenysége sem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetőleg kizárólagos birtoklására. A 63. § (1) bekezdése pedig a törvény által nem tiltott célra létrejövő szervezetek vonatkozásában biztosítja az egyesülés szabadságát. A tiltott egyesülési célokat és tevékenységeket az Egytv. 2. §-a sorolja fel. Eszerint az egyesülési jog gyakorlása nem sértheti az Alkotmány 2. § (3) bekezdését, nem valósíthat meg bűncselekményt és bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának sérelmével. Társadalmi szervezet elsődlegesen gazdasági-vállalkozási tevékenység végzése céljából nem alapítható, és az egyesülési jog alapján fegyveres szervezet nem hozható létre. Az Egytv. 2. § (3) bekezdése a korlátozások felsorolása mellett megfogalmazza az alapítás szabadságának pozitív oldalát is: társadalmi szervezet minden olyan tevékenység végzése céljából alapítható, amely összhangban áll az Alkotmánnyal, és amelyet törvény nem tilt.

Az Egytv. említett rendelkezései azt az alkotmányos elvet juttatják érvényre, hogy az egyesülési jog korlátozására akkor kerülhet sor, ha azt más alapvető jog vagy alkotmányos érték védelme szükségessé teszi, és a korlátozás mértéke arányban áll az elérni kívánt céllal. [21/1996. (V. 17.) AB határozat, ABH 1996, 74, 78.]

Az Alkotmánybíróság az 58/1997. (XI. 5.) AB határozatában rámutatott, hogy az Egytv. több olyan rendelkezést is tartalmaz, amelynek célja az egyesülési szabadsággal való visszaélés megakadályozása. A 4. § (1) bekezdése alapján a bíróságnak vizsgálnia kell, hogy a társadalmi szervezet nem alkotmány- vagy törvényellenes céllal alakult-e meg. A 16. § pedig meghatározza, hogy a társadalmi szervezet törvénytörő működése esetén — az ügyész keresete alapján — milyen lépéseket tehet a bíróság. E rendelkezések alapján a bíróság jogosult arra, hogy az Alkotmány védelme és mások jogainak biztosítása érdekében a társadalmi szervezet nyilvántartásba vételét megtagadja, illetve a már működő társadalmi szervezetet feloszlassa. (ABH 1997, 348, 350.)

3. Az Alkotmány 63. § (1) bekezdésében deklarált egyesülési jog alapján mindenkinek joga van a törvény által nem tiltott célra szervezeteket létrehozni, illetve azokhoz csatlakozni. Az Alkotmány és az Egytv. 5. §-a alapján a magán-személyek olyan közösség létrehozásáról is dönthetnek, amely nem működik rendszeresen, illetve nincs nyilvántar-

tott tagsága vagy az Egytv.-ben meghatározott szervezete. Ez esetben a közösség szabadon működhet, de nem minősül társadalmi szervezetnek. Ha azonban az alapítók rendszeresen működő, nyilvántartott tagsággal és törvényes szervezettel rendelkező közösséget hoznak létre, az Egytv. 4. § (1) bekezdése alapján a társadalmi szervezet létrejöttének közjogi feltétele, hogy azt a bíróság nyilvántartásba vegye.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy önmagában az nem sérti az Alkotmány 63. § (1) bekezdésben biztosított egyesülési szabadságot, hogy a társadalmi szervezet a bírósági nyilvántartásba vétellel jön létre. A bírósági bejegyzés elsődleges célja ugyanis az alkotmány-, illetve törvényellenes tevékenység folytatására alapított társadalmi szervezetek létrejöttének megakadályozása. A nyilvántartásba vétel nem jelent tartalmi korlátozást, hiszen a bíróság kizárólag a társadalmi szervezet alapításának és deklarált céljainak törvényességét vizsgálhatja. Ezt fejezi ki az Egytv. 4. § (1) bekezdése, amely kimondja, hogy a társadalmi szervezet nyilvántartásba vétele nem tagadható meg, ha alapítói az Egytv.-ben előírt feltételeknek eleget tettek.

4. Az egyesülési szabadságnak és ezen belül a társadalmi szervezetek autonómiájának egyik legbiztosabb fokmérője, hogy az állami szervek milyen jogosítványokkal rendelkeznek a megalakulás folyamatában. Az Egytv. — hasonlóan több demokratikus európai állam szabályozásához — az ún. normatív feltételek rendszerének felel meg. Eszerint, ha a társadalmi szervezet a megalakulásra vonatkozó jogszabályi feltételek teljesítését igazolja, akkor az e joggal felruházott állami szerv a nyilvántartásba vételt nem tagadhatja meg. Ezzel szemben néhány demokratikus államban az egyesületek létrejöttének nem feltétele az állami nyilvántartásba vétel.

Az Európai Emberi Jogi Egyezmény 11. Cikke, amely mindenkinek jogot biztosít a békés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való egyesülés szabadságához, nem követeli meg, hogy az egyesülési jog alapján létrejött szervezetek a megalakulással elnyerjék a jogalanyiságot. Éppen ezért az Európai Emberi Jogi Bizottság nem tekintette az Egyezmény 11. Cikke megsértésének azt, ha az Egyezményben részes állam joga szerint a társadalmi szervezet bejegyzése vagy nyilvántartásba vétele előfeltétele a jogalanyiség megszerzésének (14233/88. számú kérelem; *Lavis v. France*).

5. A XIX. század végén és a XX. század első felében a magyarországi szokásjog az ún. szabad testületalakítás rendszerét ismerte el irányadónak. Eszerint minden önkéntes egyesülés, amely egyesületi szervezettel (állandó célkitűzés, változó taglétszám, képviselőszerv) rendelkezett, már a testületalapító szerződés megkötésével jogképes magánjogi testületté vált. A szabályozást azonban némileg ellentmondásossá tették az egyesülési szabadságot csorbító közjogi rendelkezések, amelyek az alapszabály belügyminiszteri láttamozásához kötötték az egyesület

működésének megkezdését. A láttamozási záradék megtagadása együtt járhatott az egyesület hatósági feloszlásával, ami a magánjogi személyiség megszűnését is maga után vonta, de a feloszlásig az egyesület jogalanyként szerepelt a forgalomban.

A megfelelő garanciákat tartalmazó normatív rendszer és az aránytalan közjogi korlátoktól mentes szabad testületalakítási rendszer egyaránt alkotmányos lehet egy demokratikus társadalomban. A jogalkotó dönthet úgy, hogy a társadalmi szervezetek megalakulásukkal, és úgy is, hogy csak a konstitutív hatályú bírósági nyilvántartásba vétellel jönnek létre. Hangsúlyozni kell azonban, hogy a normatív rendszerben alkotmányos jelentősége van az egyesülési szabadság érvényesülését biztosító, az állam cselekvését behatároló jogi garanciáknak. Az egyesülési szabadsággal történetileg az úgynevezett engedélyezési (koncessziós) rendszer állt ellentétben. Történelmi tapasztalat, hogy a társadalmi szervezet létrejötte nem függhet az állami szervek diszkrecionális jogkörben hozott döntésétől és attól sem, hogy az állam támogatja-e a szervezet céljainak megvalósítását.

III.

Kérelmében az indítványozó sérelmezte, hogy a jogalkotó eltérő módon szabályozza a társadalmi szervezetek és a gazdasági társaságok létrehozatalát.

1. A gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 16. § (2) bekezdése alapján a gazdasági társaság a cégjegyzékbe való bejegyzéssel, a bejegyzés napjával jön létre. Vagyis a gazdasági társaságok a társadalmi szervezetekhez hasonlóan a konstitutív, ex nunc hatályú bírósági nyilvántartásba vétel alapján jönnek létre. Mindazonáltal a szabályozás két területen jelentős eltérést mutat: a gazdasági társaságok a cégbejegyzésig előtársaságként működhetnek, és a cégeljárásban a bíróságnak jogszabályban megállapított határidőn belül kell döntenie a cégbejegyzésről.

A Gt. 14. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a társasági szerződés (alapító okirat, alapszabály) ellenjegyzésének, illetve közokiratba foglalásának napjától a cégbejegyzés napjáig a létrehozni kívánt gazdasági társaság előtársaságként működhet. Ez idő alatt megkezdhetik tevékenységüket a társaság szervei, a vezető tisztségviselők a társaság nevében, és felelősségére járhatnak el, a társaság javára jogokat szerezhetnek, és kötelezettségeket vállalhatnak. Az üzletszerű gazdasági tevékenységet azt követően lehet megkezdni, hogy a társaság cégbejegyzése iránti kérelmet az illetékes cégbíróságnál benyújtották.

A cégnylvántartásról, a cégnylvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 42. és 44. §-a alapján a cégbíróság számára a kérelem beérkezésétől számítva — a gazdasági társaság formájától függően — 30, illetve 60 napos határidő áll

rendelkezésre, amely alatt döntenie kell a cég bejegyzéséről vagy a bejegyzés elutasításáról. (A határidőbe az esetleges hiánypótlás ideje nem számít bele.) Ha a cégbíróság a döntési kötelezettségének a határidő alatt nem tesz eleget, a cégbíróság vezetője a határidő lejártát követő 8 napon belül intézkedik a kérelem elbírálásáról. Amennyiben a cégbíróság vezetője sem tesz eleget elbírálási kötelezettségének, úgy a cégbejegyzés a kérelem beérkezésétől számított 39., illetve 69. napon a kérelemmel egyező tartalommal ipso iure létrejön.

2. A társadalmi szervezetek és az egyesületek az Alkotmány 63. § (1) bekezdésének védelme alatt állnak. Ezzel szemben a gazdasági társaságok alkotmányos védelmének alapja az Alkotmány 9. § (1) bekezdése, amely a piacgazdaságot deklarálja, valamint a 9. § (2) bekezdése, amely a vállalkozás jogát és a gazdasági verseny szabadságát biztosítja. [13/1990. (VI. 18.) AB határozat, ABH 1990, 54, 55.; 32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, 129, 135.; 54/1993. (X. 13.) AB határozat, ABH 1993, 340, 341.; 37/1997. AB határozat, ABH 1997, 234, 243.] Az Alkotmánybíróság a 8/1993. (II. 27.) AB határozatában megfogalmazta, hogy az állam az egyesülési jog, illetve más alkotmányos jogok alapján létrejött szervezetek és közösségek jogi személlyé válásának feltételeit az illető szervezet vagy közösség sajátosságának megfelelően, eltérően is szabályozhatja. Alkotmányellenesen jár el a törvényhozó, ha összehasonlítható szervezetek közül egyesek számára megadja a jogi személlyé válás lehetőségét, míg másokat önkényesen kizár ebből, vagy aránytalanul nehezzé teszi számukra e jogállás megszerzését (ABH 1993, 99, 101.). A gazdasági társaságokat az alapítók üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatására hozzák létre, ezzel szemben a társadalmi szervezetek és az egyesületek kulturális, közéleti, szabadidős, szociális és más, nem gazdasági-vállalkozási tevékenység végzésére alakulnak. Az Alkotmánybíróság ezért nem találta alkotmányosértőnek azt, hogy a jogszabályok eltérően szabályozzák a társadalmi szervezetek és a gazdasági társaságok létrehozatalát.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az Egytv. 4. § (1) bekezdésének utolsó mondata nem sérti az Alkotmány 63. § (1) bekezdésében biztosított egyesülési szabadságot. Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elutasította.

IV.

Az indítványozó megítélése szerint az egyesülési jogot már az is korlátozza, ha a társadalmi szervezet megalakulásától számítva „bizonyos rövidebb, hosszabb idő elteltével” jöhet létre. E kifogásnak az Egytv. 4. § (1) bekezdésével és a 15. § (3) bekezdésével való szoros tárgyi összefüggését alapul véve az Alkotmánybíróság az Abtv. 49. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva hivatalból vizsgálta, hogy a jogalkotó maradéktalanul megteremtette-e

mindazon jogszabályi feltételeket, amelyek megfelelő védelmet nyújtanak a nyilvántartásba vételi eljárás indokolatlan elhúzódásával szemben.

1. A társadalmi szervezetek nyilvántartásba vétele nemperes eljárásban, elsősorban a benyújtott iratok vizsgálata (és esetleg meghallgatás) alapján történik. Az Egytv. 15. § (2) bekezdése szerint a társadalmi szervezet képviselőtére jogosult személynek nyilvántartásba vételre irányuló kérelmet kell benyújtania, és csatolnia kell az alakuló közgyűlés jegyzőkönyvét, valamint az elfogadott alapszabályt. A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 1. számú állásfoglalása felsorolja, mely szempontokat kell figyelembe vennie a bíróságnak a nyilvántartásba vétel során. Az Egytv. 15. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróság a nyilvántartásba vételről soron kívül határoz. Ezen túlmenően sem az Egytv., sem a társadalmi szervezetek nyilvántartásának ügyviteli szabályairól szóló 6/1989. (VI. 8.) IM rendelet, sem a bíróságok ügyviteli szabályairól szóló 123/1973. (IK 1974. 1.) IM utasítás nem fogalmaz meg követelményeket a nyilvántartásba vételi eljárás időtartamával kapcsolatban. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) hatálybaléptetése folytán szükséges rendelkezések tárgyában kiadott 105/1952. (XII. 28.) MT rendelet 13. § (3) bekezdése szerint, amennyiben az egyes nemperes eljárásokra vonatkozó jogszabályok másként nem rendelkeznek vagy az eljárás nemperes jellegéből más nem következik, a nemperes eljárásokban is a Pp. szabályait kell megfelelően alkalmazni. A Pp. 2. § (1) bekezdése a bíróság feladatául szabja, hogy érvényesítse a feleknek a perek ésszerű időn belüli befejezéséhez való jogát.

2. A társadalmi szervezetek nyilvántartásba vételére irányuló eljárás — a polgári peres eljárásokkal szemben és a cégbejegyzési eljáráshoz, valamint számos közigazgatási eljáráshoz hasonlóan — nem kontradiktórius: nincsenek ellenérdekű felek, a bíróság nem jogvitát dönt el, hanem az Egytv. követelményei, valamint a benyújtott iratok és esetleg meghallgatás alapján határoz a társadalmi szervezet nyilvántartásba vételéről.

Az Alkotmánybíróság a 72/1995. (XII. 15.) AB határozatban a jogbiztonság elengedhetetlen követelményének minősítette, hogy a jogalkalmazói magatartás előre kiszámítható legyen. A döntés szerint az ügyfél közigazgatási határozathozatalra vonatkozó joga nem tehető függővé attól, hogy a közigazgatási szerv milyen időpontban hajlandó dönteni a hatáskörébe utalt ügyben. A közigazgatásnak ugyanis alkotmányos kötelessége, hogy a hatáskörébe utalt ügyben az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon. A közigazgatási eljárás nem nélkülözheti a kötelező ügyintézési határidőket. Az ügyfél ugyanis nem építközhet, nem vállalkozhat, kereskedelmi tevékenységet nem végezhet, gépjárművet nem vezethet hatósági engedély nélkül. A kérelmező kénytelen tehát — beadványa jogszerű elbírálása érdekében — a hatósághoz fordulni. Az Alkotmány-

bíróság mindezek alapján hivatalból eljárva mulasztásban megnyilvánuló alkotmány sértést állapított meg azért, mert az általános és a különös államigazgatási eljárási törvényekben egyébként tételesen előírt ügyintézési határidők — a közigazgatási szerv mulasztásából eredő — be nem tartása ellen a jogszabályok nem nyújtottak hatékony jogvédelmi eszközt az ügyfél számára. (ABH 1995, 351, 353—357.)

Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy a fent megfogalmazott elvi követelményeket tekintetbe kell venni a társadalmi szervezetek nyilvántartásba vételére irányuló polgári nemperes eljárásokban is. Ha a bíróság nem határoz a szervezet nyilvántartásba vételéről, továbbá, ha a jogszabály nem állapítja meg a bíróság mulasztásának jogkövetkezményeit, az egyrészt sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált demokratikus jogállamiság részét képező jogbiztonságot, másrészt lehetetlenné teszi az Alkotmány 63. § (1) bekezdésében biztosított egyesülési jog gyakorlását. Amennyiben a jogalkotó a normatív feltételek rendszerét juttatja érvényre a társadalmi szervezetek megalakulásával kapcsolatban, akkor az egyesülési szabadság megvalósulásának feltétele, hogy a bíróság a társadalmi szervezet nyilvántartásba vételéről a lehető legrövidebb időn belül döntsön. A demokratikus jogállamiság és az egyesülési szabadság érvényesülése szempontjából lényeges, hogy mennyi idő telik el a nyilvántartásba vételi kérelem benyújtásától a nyilvántartásba vételről szóló, a tevékenység megkezdésére jogosító jogerős határozat meghozataláig.

3. Az Egytv. 4. § (1) bekezdése szerint a társadalmi szervezet a konstitutív, ex nunc hatályú nyilvántartásba vétellel jön létre. A társadalmi szervezet csak a nyilvántartásba vétel után jelenhet meg a tagoktól elkülönült szervezatként. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az autonóm társadalmi szerveződések lényeges szerepet játszanak a demokratikus közélet alakításában. A nyilvántartásba vett társadalmi szervezetek az alapszabályban megjelölt célok megvalósításával összefüggésben számos, jogszabályban biztosított közjogi jogosítvánnyal rendelkeznek. Példaként említi az Alkotmánybíróság, hogy a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 149. § g) pontja jelölő szervezeti státusszal ruházza fel az Egytv. alapján bejegyzett társadalmi szervezeteket. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 47. § (1) bekezdésének c) pontja alapján a helyi társadalmi szervezet vezető testülete helyi népszavazást kezdeményezhet. A népakarat kialakításában és kinyilvánításában közreműködő pártok [Alkotmány 3. § (2) bekezdés], valamint a munkavállalók érdekeit védő szakszervezetek [Alkotmány 4. §; 70/C. § (1) bekezdés] megalakulására is az Egytv. rendelkezései vonatkoznak [Egytv. 3. § (3) bekezdés, 4. § (2) bekezdés; a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény 1. §]. A társadalmi szervezetek számára kiemelkedő jelentősége van a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvénynek, amelynek

4. § (1) bekezdés b) pontja alapján a befizetett adó egy százalékának kedvezményezettje lehet — egyéb feltételek teljesülése mellett — az a társadalmi szervezet, amelyet a bíróság a magánszemély rendelkező nyilatkozata évének első napja előtt legalább három évvel nyilvántartásba vett.

4. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a társadalmi szervezet nyilvántartásba vételére irányuló eljárás esetében jelentősége van az Alkotmány 8. § (1) bekezdésének, amely szerint az állam elsőrendű kötelessége az alapvető jogok tiszteletben tartása és védelme, valamint az 50. § (1) bekezdésének, amely a Magyar Köztársaság bíróságainak feladatául szabja, hogy védjék és biztosítsák az állampolgárok jogait és törvényes érdekeit. Az állami szervek, ezen belül a bíróságok eljárásával szembeni követelmények szigorúsága függ az adott eljárás összetettségétől és attól, hogy az eljárás szoros összefüggésben áll-e alapvető jog érvényre jutásával. Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a társadalmi szervezetek nyilvántartásba vételére irányuló eljárás esetében az Egytv.-ben említett soronkívüliség és a Pp.-ben szereplő ésszerű idő követelménye nem elegendő az Alkotmány említett rendelkezéseinek érvényesüléséhez. A jogalkotó akkor tesz eleget az egyesülési szabadság védelmére irányuló alkotmányos kötelezettségének, ha a nyilvántartásba vételi eljárás indokolatlan elhúzódásának megakadályozására objektív törvényi követelményeket fogalmaz meg.

5. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a nyilvántartásba vételi eljárással kapcsolatos garanciális szabályok megalkotása nem jár azzal a veszéllyel, hogy a bíróság alkotmány-, illetve törvényellenes célra létrejövő szervezetek működését ismeri el. Amennyiben az alapszabály alapján megállapítható, hogy a szervezet célja nem egyeztethető össze az alkotmányos jogrenddel, akkor a bíróságnak az Egytv. 2. §-a alapján a nyilvántartásba vételt meg kell tagadnia. (Kétség esetén hiánypótlás rendelhető el, amelynek ideje a határidőbe nem számít bele.) Az Egytv. 14. § (1) bekezdése szerint — a párt kivételével — a társadalmi szervezet felett az ügyész törvényességi felügyeletet gyakorol. A 15. § (3) bekezdése alapján a bíróság a nyilvántartásba vételről szóló határozatát az ügyészségnek is kézbesíti. Ha a működés törvényessége másképpen nem biztosítható, az ügyész a bírósághoz fordulhat. A 16. § (2) bekezdés d) pontjának megfelelően a bíróság feloszlatja a már nyilvántartásba vett társadalmi szervezetet, ha annak működése az Egytv. 2. § (2) bekezdésébe ütközik.

6. Az Abtv. 49. § (1) bekezdése szerint — hivatalból vagy indítvány alapján — mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására akkor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő. A jogalkotó szerv jogszabály-alkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni, ha azt észleli, hogy a hatás- és

feladatkörébe tartozó területen jogszabályi rendezést igénylő kérdés merült fel. Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg, ha alapvető jog érvényesüléséhez szükséges garanciák hiányoznak, illetve, ha a hiányos szabályozás alapvető jog érvényesítését veszélyezteti. [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.; 37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.] Mivel az Alkotmánybíróságnak — az Abtv. preambulumban is megfogalmazott — elsődleges feladata az Alkotmányban biztosított alapjogok védelme, a testület szükség esetén hivatalból eljárva állapít meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet, s erre sor kerülhet alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásban is. [30/1990. (XII. 15.) AB határozat, ABH 1990, 128.; 32/1990. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1990, 145.; 31/1997. (V. 16.) AB határozat, ABH 1997, 154.; 63/1997. (XII. 11.) AB határozat, ABH 1997, 365.]

Jelen esetben az Alkotmánybíróság mind a mulasztást, mind az alkotmányértéktét megállapította. A jogalkotó nem teremtette meg maradéktalanul az egyesülési szabadság érvényesülését biztosító mindazon jogszabályi feltételeket, amelyek megfelelő védelmet nyújtanak a nyilvántartásba vételi eljárás indokolatlan elhúzóásával szemben. A jogalkotó mulasztása az egyesülési szabadság sérelmét idézte elő, mivel a törvényesen megalakult társadalmi szervezet teljes körű működésének megkezdését akadályozó nyilvántartásba vételi késedelem olyan függő helyzetet teremt, amelynek indokolatlan fenntartása kizárhatja a társadalmi szervezet céljának megvalósulását.

Az alapvető alkotmányos szabadságjogok — így az egyesülési szabadság — érvényesülésének egyik legfőbb biztosítója a jog által korlátozott állam léte. Különösen nagy alkotmányos jelentősége van az állami cselekvés jogi korlátainak abban — az Egytv.-re is jellemző — jogi modellben, amelyben az állam (a bíróság) döntése konstituálja a társadalmi szervezeteket. Az Alkotmánybíróság jelen határozatának meghozatalakor figyelemmel volt arra, hogy az egyesülési szabadság szoros kapcsolatban áll a személyiség szabad kibontakoztatásához való joggal és a véleménynyilvánítás szabadságával. Az egyesülési szabadság olyan alkotmányos alapjog, amely számos további alapjog — például a pártalapítás szabadsága [Alkotmány 3. § (1) bekezdés], az egyházalapítás szabadsága [Alkotmány 60. § (2) bekezdés], a szakszervezet és más érdekképviselői szervezet alakítási szabadsága [Alkotmány 70/C. § (1) bekezdés] — érvényesülését segíti elő. Az egyesülési szabadság alapján létrejövő szervezetek az alkotmányos demokrácia nélkülözhetetlen és fontos résztvevői. Az egyesülési szabadság érvényesülését biztosító garanciális rendelkezések megléte elengedhetetlen. Alkotmányjogi jelentősége van az egyesülési szabadság zavartalan gyakorlását, a törvényesen megalakult társadalmi szervezet tényleges működésének megkezdését biztosító időtényezőnek is. A törvényalkotó alkotmányos kötelessége, hogy tiszteletben tartsa, elismerje, védje és biztosítsa az egyesülési jog zavartalan gyakorlását. A törvényeknek megfelelő védel-

met kell nyújtaniuk az alapvető alkotmányos jogok érvényesülését akadályozó eljárások indokolatlan elhúzóásával szemben.

Az Alkotmánynak megfelelő jogszabályi feltételek megállapítása a törvényalkotó jogkörébe tartozik. Az Országgyűlés dönthet úgy, hogy más eljárásokban érvényesülő garanciákat tekint mintának, de megfogalmazhat azoktól eltérő szabályokat is.

Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben való közzétételét az ügy jelentőségére tekintettel rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czúcz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmath Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

*Dr. Tersztyánszkyé
dr. Vasadi Éva s. k.,*
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 209/D/1997.

Dr. Bagi István alkotmánybíró különvéleménye

Egyetértek a többségi határozatnak azzal a megállapításával, hogy az egyesülési jog alapján létrejövő társadalmi szervezet esetében a bejegyzési eljárás indokolatlan elhúzóása az egyesülési jog sérelmével járhat. Ugyancsak egyetértek azzal, hogy az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Emberi Jogok Európai Egyezménye) 6. Cikkének 1. bekezdésében, továbbá az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében rögzített „ésszerű idő” tartama az egyes eljárások természetéhez képest eltérően határozható meg.

Határozott álláspontom azonban az, hogy nem áll fenn törvényhozói mulasztás, éppen ellenkezőleg, az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 15. § (3) bekezdése a társadalmi szervezet nyilvántartásba vételéről kifejezetten soron kívüli határozathozatalt rendelt el. Nem értek tehát egyet a határozat rendelkező részének 2. pontjával, osztom a dr. Vasady Éva alkotmánybíró asszony különvéleményében foglalt megállapításokat és a soronkívülségre való utalást.

A többségi határozattól eltér az álláspontom abban a kérdésben, hogy indokolt-e jelen esetben a törvényi szabá-

lyozás kérdését az „élő jog” problémájával összevonni. Noha az utóbbiról a többségi határozatban kifejezetten nem esik szó, megállapítható, hogy ténylegesen ez szolgáltatja az alapot a mulasztás megállapításához. A törvényhozó által előírt soron kívüli eljárás ugyanis nyilvánvalóan legalább ugyanolyan gyors eljárást jelent, mint az, amelyben az indokolatlan elhúzódás elleni biztosítékok állnak rendelkezésre.

Megítélésem szerint célszerű különválasztani és külön vizsgálat tárgyává tenni egyfelől azt a kérdést, megfelel-e a hatályos szabályozás az Emberi Jogok Európai Egyezményének, illetve az Alkotmánynak — ebben a tekintetben az AB megfelelő hatáskörrel rendelkezik a vizsgálatra —, másfelől pedig azt a kérdést, hogy a késedelmes bejegyzés az élő jogra figyelemmel sértheti-e az egyesüléshez való jog érvényesülését.

Az utóbbi kérdésben mulasztás megállapítására az Alkotmánybíróság hatásköre — eddigi gyakorlatára figyelemmel — nem állapítható meg, az Alkotmánybíróság az „élő jog” alapján egyetlen esetben sem állapított meg mulasztást.

Ez a lehetőség ugyan elvileg nem zárható ki, az Alkotmánybíróságnak azonban ilyen esetben egyrészt indokolnia kellene, hogy miért tért el a korábbi gyakorlattól, másrészt ki kellene mondania, hogy a mulasztás megállapítása nem a törvényi rendelkezések alapján, hanem a tényleges gyakorlat folytán (esetleg) előálló sérelem miatt, vagyis az „élő jog” alapján történik. Álláspontom szerint a törvényhozó hatáskörébe, szakmai, politikai felelősségének körébe tartozik annak eldöntése, hogy milyen jogtechnikai vagy egyéb (például legális érdekeltségi) eszközökkel biztosítja a határozat soron kívüli meghozatalát a bejegyzési eljárásban.

Nem lehet sorrendiséget mérlegelni olyan kérdésben, ahol közvetlenül a bírósági határozat konstituálja az egyesület létrejöttét. Az egyesületi célok vizsgálata esetenként hosszabb eljárást indokolhat, különös tekintettel arra, hogy a peren kívüli eljárásban a bíró — példának okáért — pártok és egyházak megalakulásának és céljának alkotmányosságáról köteles dönten. Az adott ügyben vizsgált szabályok alapján ugyanis a bíróság nem csupán regisztrál, hanem dönt.

Fenntartva és kiegészítve a 2/2001. (I. 17.) AB határozathoz fűzött párhuzamos véleményemben (ABK 2001. január 6., 13.; Magyar Közlöny 2001/6. szám, 361., 367—368.) kifejtetteket, álláspontomat abban összegzem, hogy az alkotmányos alapjogok érvényesülése a jogállamiság és ennek lényeges elemét képező jogbiztonság követelményén alapul, ezen elsődleges szempont alapján értelmezhető. Alkotmányos alapjogok érvényesülése között a bírói eljárás időtartama és ezen időtartam biztosítékai tekintetében nem indokolt összehasonlítást tenni.

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a határozat rendelkező része második pontjával. Álláspontom indokai a következők:

1. Az indítványozó az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Egytv.) 4. §-a (1) bekezdése utolsó mondatának megsemmisítését kezdeményezte, mert nézete szerint az egyesülési jog lényeges tartalmát korlátozza az a rendelkezés, amely szerint a társadalmi szervezet a nyilvántartásba vétellel jön létre. Az indítvány előterjesztésére azzal összefüggésben került sor, hogy az indítványozó (művészeti alkotóközösség) nyilvántartásba vételét a bíróság megtagadta. Az indítványban kifejtett nézet szerint az egyesülési jog lényeges tartalmához hozzátartozik a jogi személyiség, és e jogot korlátozza az a szabály, amely szerint a társadalmi szervezet nem a megalakulásával, hanem csak a későbbi nyilvántartásba való bejegyzéssel válik jogi személlyé.

2. Az Alkotmány 63. §-ának (1) bekezdése szerint az egyesülési jog alapján mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, illetőleg azokhoz csatlakozni. A „szervezet” szóhasználat nem jelenti azt, hogy az Alkotmány az egyesülési jogot jogi személyek létrehozására való joggal azonosítaná.

Az Egytv. 1. §-a az egyesülési jogot úgy határozza meg, hogy ennek alapján szervezeteket, illetőleg közösségeket lehet létrehozni. A 2. § már szervezetek helyett a társadalmi szervezetek megjelölést használja, és erre mondja ki, hogy jogi személyiséggel rendelkezik. A jogi személy társadalmi szervezettel szemben a közösségek nem rendelkeznek jogi személyiséggel. Az 5. § az egyesülési jog alapján létrehozott, társadalmi szervezetnek nem minősülő közösségekről azt állapítja meg, hogy ezeknek vagy a működése nem rendszeres, vagy nincs nyilvántartott tagsága, vagy a törvényben meghatározott szervezete. A felsorolás nem teljes, hiszen például a nyilvántartásba vétel előtt a későbbi társadalmi szervezetek is közösségként működhetnek. Ezek a közösségek tehát vagy még nem jogi személyek, vagy működésükhöz nincs szükség jogi személyiségre.

A magánszemélyek egyesülési jog alapján létrehozott, jogi személyiséggel nem rendelkező társulásai ismertek voltak a II. világháború előtti magyar jogban is. Ezeknél a társulásoknál fontosnak tartották a vagyoni kérdéseket, továbbá a társulások és tagjaik, illetőleg a tagok közötti jogviszonyokat is. Ismerték továbbá a „csonka jogi személy” kategóriát, amelynek jellemzője volt az, hogy jogi személyiség elismerése nélkül valamilyen mértékben jogalanynak minősült (Szladits Károly, Magyar Magánjog, Budapest 1941, I. 581—583, 591—592, 625—629.).

Más országok jogában is megtalálhatók az egyesülési jog alapján létrehozott, jogi személynek nem minősülő közösségek, amelyek bizonyos jogokkal is rendelkezhetnek. Így a német Alkotmánybíróság már 1954-ben politikai párt tevékenységével kapcsolatban kimondta, hogy közjogi jogokat olyan csoportosulások is érvényesíthetnek, amelyek nem jogi személyek (BVerfGE 3, 383, 391—392.).

Az egyesülési jog gyakorlása nem feltételezi tehát jogi személyiség meglétét. Az más kérdés, hogy az egyesülési jog alapján létrejövő közösségek meghatározott célokat akkor tudnak teljesen elérni, ha jogi személyiséggel rendelkező szervezetet hoznak létre.

3. Az Egytv. csak az 1. és az 5. §-ban tesz említést az egyesülési jog alapján létesített nem jogi személy közösségekről, és nem szabályozza ezeket. Ez a hiány érthető, mert az Egytv. a jogi személyiséggel rendelkező szervezetekre sem ad teljes körű rendezést.

Nem meglepő, hogy az Egytv. hiányos szabályozást tartalmaz. Az Egytv. a politikai rendszer megváltozásának egyik fontos lépése volt, szövegét 1989. január 24-én hirdették ki. Az Egytv. tervezetének elkészítése időpontjában az Alkotmány általános jelleggel kimondta ugyan az egyesülési jogot [65. § (1) bekezdése], de erősen korlátozta a gyakorlását [a 65. § (2) bekezdése szerint tömegszervezetet és tömegmozgalmat meghatározott célra, pl. a szocializmus rendjének és vívmányainak védelmére lehetett szervezni]. Az egyesülési jog új szabályai már más alapon álltak, ezért elfogadásuk előtt szükség volt az Alkotmány szabályainak módosítására. Az Alkotmánynak az egyesülési jogról szóló 63. §-a (1) és (2) bekezdésének jelenlegi szabályát az Alkotmány módosításáról szóló 1989. évi XXXI. törvény iktatta be 1989. október 23-án.

Az Egytv. tervezetének elkészítésénél az egyesülési jognak, mint szabadságjognak volt elsődleges jelentősége. A miniszteri indokolás kifejti ugyan, hogy az egyesülési jog kérdéskörének átfogó szabályozására van szükség, ennek ellenére az átfogó szabályozás elmaradt. Ez az adott körülmények között természetes volt; a demokratikus rendszer kiépítése szempontjából legfontosabb politikai lépést tették meg. Bár az egyesülési jog gyakorlásának szabályozását tekintették elsődleges feladatnak, a szervezeti kérdések váltak döntővé. Az Egytv. szabályai a jogi személyekről szólnak, de ezek sem átfogó jellegűek. Kevésbé szabályozza például az Egytv. a jogi személyiséggel rendelkező szervezetek belső viszonyait, a szervezetek és a tagok között fennálló jogviszonyokat, a vagyoni kérdéseket. A 23. és 24. §-ból megállapítható, hogy további jogszabályok megalkotását tervezték és az egyesülési joggal kapcsolatos több jogszabály meg is jelent, de az egyesülési jog átfogó szabályozása nem folytatódott. Az egyesülési jogot érintő későbbi jogszabályok már a jogi személyiséggel rendelkező szervezeteket vették alapul.

4. Az egyesülési jog érvényesülésének kérdései tágabb körben jelentkeznek, mint a jogi személyekkel kapcsolatos kérdések, és nemcsak a politikai célú vagy gazdasági érdekvédelmi feladatot ellátó szervezetek létrehozásával, működtetésével függnek össze. A rendszerváltozás időszakában azonban nem volt elvárható az egyesülési joggal összefüggő bonyolult — a politikai vonatkozásokon túlmenően számos gazdasági kérdést is érintő — témakör átfogó jogi szabályozása. Néhány év múlva viszont már jelentkez-

tek a hiányos szabályozásból származó gondok. Ezt a tényt jelzi az, hogy a Legfelsőbb Bíróság közel húsz határozatot közzétételét látta indokoltnak az 1991—1993. évi Bírósági Határozatokban, 1994-ben pedig a Közigazgatási Kollégium állásfoglalással nyújtott iránymutatást.

Külön problémát jelentett a művészeti alkotóközösségekkel kapcsolatos jogi kérdések szabályozása, illetve a szabályozás hiánya. Ebben a tárgyban keletkezett az Alkotmánybíróság 27/1993. (IV. 29.) AB határozata (ABH 1993, 444.), a Legfelsőbb Bíróságnak egy 1997-ben, a Bírósági Határozatokban közzétett határozata (BH 1997/3. sz. 148. jogeset), valamint szintén a Legfelsőbb Bíróságnak az alkotóközösség és tagja között fennálló jogviszonyminősítési nehézségét jelző határozata (BH 1993/1. sz. 31. jogeset).

5. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 49. §-ának (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság hivatalból is megállapíthatja, hogy a jogalkotó jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta és ezzel alkotmányellenes helyzetet idézett elő. Az indítványban felvetett kérdésekkel kapcsolatban felmerül ennek a szabálynak az alkalmazása.

Az Alkotmány 63. §-ának (3) bekezdése felhatalmazást adott az egyesülési jogról szóló törvény megalkotására (az Alkotmánynak ezt a rendelkezését egyébként az Egytv. megjelenése után az Alkotmány módosításáról szóló 1990. évi XL. törvény 43. §-a iktatta be).

Az Alkotmánybíróság működésének kezdetén kialakított gyakorlata szerint a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség akkor is fennáll, ha alapjog érvényesüléséhez szükséges szabályozás hiányzik [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.], illetve ha alapjog gyakorlását megfelelő szabályozás nem biztosítja [60/1994. (XII. 24.) AB határozat, ABH 1994, 342, 369.].

Az Alkotmánybíróság 1993-ban úgy foglalt állást, hogy a jogalkotásra tartozik annak eldöntése, milyen részletességgel szabályoz valamilyen élethelyzetet, és alkotmányossági kérdés csak akkor merül fel, ha a szabályozás hiányossága gátolja valamilyen alapvető jog érvényesülését (161/E/1992 AB határozat, ABH 1993, 765, 766.). Ezt az álláspontot erősítette meg az 1395/E/1996. AB határozat, amely hangsúlyozta, hogy a mulasztás mellett az ennek következtében keletkezett alkotmányellenes helyzetnek is fenn kell állnia a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapításához (ABH 1998, 667, 669.).

Az egyesülési jog gyakorlását nehezíti az Egytv. hiányos szabályozása és a kapcsolódó jogszabályokban észlelhető hiányosságok; mindez nem gátolja meg azonban az egyesülési jog gyakorlását. A jelentkező nehézségek nem érik el azt a szintet, amelyek az alkotmányellenesség megállapítását indokoltá teszik. Ezért az említett alkotmánybírósági gyakorlat alapján nem kerülhet sor a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására.

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Németh János alkotmánybíró különvéleménye

1. Egyetértek a határozatnak az alkotmányjogi panaszt elutasító 1. pontjával, nem értek azonban egyet a mulasztásban megnyilvánuló alkotmány sértést hivatalból megállapító 2. ponttal.

A határozat szerint a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzet abban áll, hogy a jogalkotó nem teremtette meg maradéktalanul az egyesülési szabadság érvényesülését biztosító mindazon jogszabályi feltételeket, melyek megfelelő védelmet nyújtanak a nyilvántartásba vételi eljárás indokolatlan elhúzóásával szemben.

A társadalmi szervezetek nyilvántartásba vételére irányadó jogszabályok között — mint azt a határozat is tartalmazza — jelenleg is vannak olyanok, amelyek a bíróságokat a mielőbbi döntés meghozatalára ösztönzik.

Ilyen

a) Pp.-nek a nyilvántartásba vételi ügyekben is alkalmazandó 2. § (1) bekezdése, amely a bíróság feladatává teszi, hogy érvényesítse a kérelmezőknek az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát, valamint

b) az Egytv. 15. § (3) bekezdésének első mondata, amely szerint a bíróság a nyilvántartásba vételről soron kívül határoz.

A határozat e szabályok ismeretében jut arra a megállapításra, hogy ha a bíróság nem határoz a szervezet nyilvántartásba vételéről, továbbá, ha a jogszabály nem állapítja meg a nyilvántartásba vételi eljárást lefolytató bíróság mulasztásának — késlekedésének — jogkövetkezményeit, akkor a jogbiztonság sérelme mellett az Alkotmány 63. § (1) bekezdésében biztosított egyesülési jog gyakorlása is lehetetlenné válik (IV/2. pont).

Álláspontom szerint a bíróságnak a nyilvántartásba vételt teljes egészében elmulasztó magatartása, vagy a késedelmes, az ésszerű határidőn túli tevékenysége ma sem jogkövetkezmény nélküli. A bíróság ugyanis felelősséggel tartozik azért, ha az eljárás az eljáró bírónak, illetve a bírósági vezetőnek felróható okból hiúsult meg vagy húzódtól el az ésszerű határidőn túl.

Ezen túlmenően véleményem szerint a határozatnak figyelemmel kellett volna lennie arra is, hogy az Országos Ítéletábrla székhelyének és illetékeségi területének megállapításáról, valamint az igazságszolgáltatás működését érintő egyes törvények módosításáról szóló 1999. évi CX. törvény a Pp. 2. §-át kiegészítette egy olyan rendelkezéssel, mely szerint a fél az eljárás ésszerű időn belüli befejezéséhez való jogának sérelme esetén, alapvető jogait ért sérelemre való hivatkozással méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt. Habár e rendelkezés csak 2003. január 1. napjától hatályos, nyilvánvalóvá teszi a jogalkotónak abbéli eltökéltségét, hogy a jelenleginél szigorúbb jogkövetkezményt fűzzön a bíróság mindenfajta késedelméhez — tekintet nélkül arra, hogy a bíróság nevében eljáró személynek az okozott jogsérelem közvetlenül nem is volt felróható — ideértve természetesen az egyesület nyilvántartásba vételében mutatkozó késedelemhez fűződő jogkövetkezményeket is.

2. A határozat kifejti, hogy a bíróságok eljárásával kapcsolatos követelmények szigorúsága függ egyebek mellett attól, hogy az adott eljárás szoros összefüggésben van-e alapvető jog érvényre juttatásával (IV/4. pont).

Magam is osztom azt a nézetet, hogy az alkotmányos alapjogok érvényesülését elősegítő jogszabályok hiánya adott esetben súlyosabban eshet latba, mint az alapjognak nem minősülő jogosítvány maradéktalan érvényre juttatásához szükséges jogszabályok hiánya, vagy nem megfelelő volta. A megállapítást azonban abban az általános formában, melyben a határozat teszi, nem tudom elfogadni. Indokom a következő:

— A bíróság működésével kapcsolatban az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében meghatározott alapvető követelményeknek mindenfajta eljárásban érvényesülniük kell, függetlenül annak tárgyától. A határozat indokolásából azonban ettől eltérő olyan követelmény is levonható, hogy a jogalkotó a bíróságok hatékonyságának biztosítását célzó jogszabályok meghozatalánál valamiféle súlyozott megközelítést alkalmazzon attól függően, hogy alapjoggal összefüggő, vagy más eljárásról van szó. A jogalkotót kétségtelenül megilleti az a szabadság, hogy egyes alkotmányos alapjogok érvényesülése érdekében — az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében meghatározott alapvető követelményeken felül — többlétszabályozással vagy más módon növelje a bírósági eljárás hatékonyságát. Ez azonban csak lehetőség a jogalkotónak — amellyel összefüggésben nagy körültekintéssel, a bírósági eljárás más területeire is figyelemmel kell eljárnia — és nem szükségszerűség, amit az Alkotmánybírósnak kötelezően elő kell írnia számára.

Ezt az álláspontot támasztja szerintem alá az Európai Emberi Jogi Bíróságnak az alábbi magyar egyesület nyilvántartásba vételének elhúzóása miatti panaszügyben hozott döntése:

„Az eljárás 1993. június 15-én kezdődött, amikor a negyedik kérelmező a Fővárosi Bíróságtól a kérelmező egyesület bejegyzését kérte, és 1996. június 20-án fejeződött be, amikor a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárásban meghozott határozatát kézbesítették a kérelmezőknek. A szóban forgó eljárás valamivel több, mint három évig tartott. A Bíróság emlékeztet arra, hogy az eljárás időtartamának ésszerűségét az adott ügy körülményeinek fényében kell megítélni, nevezetesen az ügy bonyolultságának, a kérelmezők magatartásának, valamint a bíróságok magatartásának a fényében. A jelen esetben a körülmények átfogó értékelést tesznek szükségessé (lásd pl. a Ficara v. Olaszország ítéletet, 1991. február 19., Series A no. 196—A, 9. o., 17. §). A Bíróság úgy véli, hogy az eljárás nem volt különösebben bonyolult. A kérelmezők magatartását illetően a Bíróság megállapítja, hogy az 1993 szeptemberében tett sikertelen indítványuk arra, hogy elfogultság miatt megtámadják a Fővárosi Bíróságot, bizonyos mértékben hozzájárult az első fokú eljárás elhúzóadásához.

Az igazságügyi szervek magatartását illetően tény, hogy a Legfelsőbb Bíróság előtt lefolytatott fellebbezési eljárásban némi késedelem figyelhető meg. A Bíróság azonban,

tekintettel arra a tényre, hogy a kérelmezők ügyével két bírósági szinten és azt követően még felülvizsgálati eljárásban is foglalkoztak, úgy véli, hogy a jelen ügy körülményei között az eljárás teljes időtartama nem húzódott el a még elfogadható határon túl (vö., *mutatis mutandis*, a Cesarini v. Olaszország ítélettel, 1992. október 12., Series A no. 245, 26. o., 20. §). A kérelmezőknek az eljárás elhúzódása miatt tett panasza így semmilyen jogsértést nem tár fel az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének vonatkozásában. Ebből következik, hogy a kérelem [...] nyilvánvalóan alaptalan.” (APEH Üldözötteinek Szövetsége és mások kontra Magyarország, 32367/96 számú ügy).

3. A fentiekre tekintettel az adott ügy kapcsán szerintem nincs olyan mulasztás, amely akár az Abtv. 49. §-ának (1) bekezdésében foglaltak, akár az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata alapján szükségessé tenné a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását.

Dr. Németh János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva alkotmánybíró különvéleménye

Egyetértek a határozat rendelkező részének 1. pontjával, nevezetesen azzal, hogy az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Egytv.) 4. § (1) bekezdése utolsó mondata nem alkotmányellenes.

Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 2. pontjával, amely mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg. A hatályos jog ugyanis az egyesülési szabadság érvényesülését az Alkotmánnyal összhangban biztosítja, a nyilvántartásba vételi eljárás indokolatlan elhúzódásával szemben a szabályok megfelelő védelmet nyújtanak.

Az Egytv. az egyesülési jog alapján létrehozható, jogi személyiséggel rendelkező szervezet alapítusaként vezet be a „társadalmi szervezet” intézményét, amelynek szabályai — néhány kivétellel — a pártokra és szakszervezetekre is vonatkoznak. A már megalapított szervezet bírósági nyilvántartásba vétellel válik jogi személlyé [4. § (1) bek.]. A nyilvántartásba vételről szóló szabály csupán a jogi személyiség elnyerésére törekvő szervezetre vonatkozik.

A társadalmi szervezet önkormányzattal rendelkező szervezet, amely az alapszabályban meghatározott célra alakul, nyilvántartott tagsággal rendelkezik, és céljának elérésére szervezi tagjai tevékenységét [Egytv. 3. § (1) bek.]. Alapításához az szükséges, hogy legalább tíz alapító tag a szervezet megalakítását kimondja, alapszabályát megállapítsa, ügyintéző és képviselői szerveit megválassza [3. § (4) bek.]. Az alapításkor az alapszabályban rendelkezni kell a társadalmi szervezet céljáról is [Egytv. 6. § (2) bek.].

A társadalmi szervezet megalakulását követően bírósági nyilvántartásba vételt kell kérni [Egytv. 4. § (1) bek.]. Az eljárás során a bíróság vizsgálni köteles, hogy a társadalmi szervezetet a törvény által nem tiltott célra alapították-e. Ennek eldöntése esetenként gondos vizsgálatot igényelhet és még összetett alkotmányértelmezési kérdéseket is felvethet [lásd 21/1996. (V. 17.) AB határozat, ABH 1996. 74.].

Az Alkotmány rendelkezései alapján az egyesüléshez való jog gyakorlása nem korlátlan. Maga az Alkotmány tartalmaz több kifejezett tilalmat: a 2. § (3) bekezdése szerint a társadalom egyetlen szervezetének a tevékenysége sem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetőleg kizárólagos birtoklására. A 63. § (1) bekezdésének idézett rendelkezése pedig az egyesüléshez való jog gyakorlásának határozott feltételeként szabja azt, hogy az csak a törvény által nem tiltott célt szolgáló szervezet létrehozására irányulhat.

Az egyesülési jog gyakorlásával kapcsolatban a nyilvántartásba vétel az Alkotmányban meghatározott korlátok maradéktalan érvényesítését szolgálja; azt fejezi ki, hogy a konkrét társadalmi szervezet célját vagy céljait az állam törvényesnek ismeri el.

Egyetértek a határozatnak azzal a megállítással, hogy a bírósági bejegyzés célja az alkotmány- és törvényellenes tevékenység folytatására alapított társadalmi szervezetek jogi személyként való létrejöttének megakadályozása. Ez olyan súlyú alkotmányos szempont, amelynek megfelelő érvényesülését jogszabály nem korlátozhatja.

Éppen ezért a nyilvántartásba vételt nem közigazgatási szerv, hanem bíróság végzi. A bírák függetlenek és csak a törvénynek vannak alárendelve. A bírói hatalom sajátossága az, hogy a másik két, „politikai” jellegű hatalmi ággal szemben állandó és semleges [38/1993. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1993. 256.].

A nyilvántartásba vételi eljárás bírósági nem-peres eljárás. A nyilvántartásba vételi eljárás megindításához a törvény nem ír elő kötelező jogi képviselőt; nem tartalmaz szigorú szabályokat a kérelem alaki kellékeivel kapcsolatban sem.

A szóban lévő nemperes eljárásban is irányadó a Pp.-nek az a szabálya, amely szerint a bíróság feladata, hogy a feleknek az eljárás ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse. A nemperes eljárásokban is alkalmazandó Pp. meghatározza a befejezéshez szükséges ésszerű időtartamot is [2. § (2) bek.]. Az Egytv. 15. § (3) bekezdése ezenkívül azt is előírja, hogy a bíróságnak a nyilvántartásba vételről soron kívül kell határoznia.

A hatályos jog a fentiek szerint határidőt ír elő az eljárás befejezésére és ezzel tiltja a nyilvántartásba vételi eljárás indokolatlan elhúzódását.

Álláspontom szerint az egyesülési szabadság érvényesülését a megfelelően zárt jogi szabályozás biztosítja. Így nem látom megalapozottnak az alkotmányellenes mulasztás megállapítását.

Annak megítélésére pedig, hogy a nem alkotmányellenes jogszabály a jogalkalmazási gyakorlatban miként érvényesül, az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre.

Dr. Tersztyánszky dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 7/2001. (III. 14.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálata tárgyában — *dr. Bagi István és dr. Kiss László* alkotmánybírók különvéleményével — meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 29. § (1) bekezdése

- a) pontjának „államhatalmi,” szövegrésze,
- f) pontja,
- h) pontja

alkotmányellenes, ezért azokat 2001. december 15. napjával megsemmisíti.

Az 1993. évi LIX. törvény 29. § (1) bekezdésének hatályban maradó szövege a következő:

„29. § (1) E törvény alkalmazásában hatóság:

- a) az államigazgatási feladatot ellátó szerv;
- b) az államigazgatási jogkörben eljáró egyéb szerv;
- c) a fegyveres erők;
- d) a rendőrség, a rendészeti szerv;
- e) a nemzetbiztonsági szolgálatok;
- f)
- g) a helyi önkormányzat;
- h)”

2. Az Alkotmánybíróság az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 29. § (1) bekezdése egésze alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz két indítvány érkezett, amelyek közül az egyik az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Obtv.) 29. § (1) bekezdése a) pontjának, a másik a 29. § (1) bekezdése egészének, különösen annak f) és h) pontjai alkotmányellenességét állította. Az Alkotmánybíróság az indítványokat egy eljárásban bírálta el.

Az egyik indítványozó kérte az Alkotmánybíróságtól, hogy „alkotmányossági szempontból vizsgálja meg és alkotmányellenesség címén semmisítse meg” az Obtv. 29. § (1) bekezdése a) pontját, mivel e pont alapján az országgyűlési biztos az Országgyűlést, mint államhatalmi szervet is ellenőrzése alá vonta az elmúlt években és ez sérti az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdését, amely szerint a Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam; valamint (2) bekezdését, miszerint a Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.

Állítása szerint, mivel az Országgyűlés — az Alkotmány 19. §-ának (1) bekezdése szerint — „államhatalmi és népképviselői szerv”, az országgyűlési biztos fokról fokra kiterjesztette ellenőrzését az Országgyűlés törvényeinek alkotmányossági vizsgálatára is. Ez azonban sérti az Alkotmány 2. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglaltakat, így — szerinte — az említett törvény 29. § (1) bekezdésének a) pontja alkotmányossági szempontból aggályosnak tűnik.

A másik indítványozó álláspontja szerint az Obtv. 29. § (1) bekezdése a Obtv. által használt „hatóság” fogalmat meghatározott hatóságokra szűkíti le, s ez a szűkítés — véleménye szerint — sérti az Alkotmány 32/B. § (1) bekezdését, mivel ez az alkotmányi rendelkezés nem utal a törvényi szűkítés lehetőségére, hanem minden alkotmányos joggal kapcsolatban tudomásra jutott visszassággal szembeni fellépést megenged. Úgy gondolja, hogy az alkotmányos jogok megsértését a felsoroltakon kívül más hatóság is elkövetheti, s ezek ellen az országgyűlési biztos az Obtv. szerint — az alkotmányi rendelkezéssel ellentétben — nem léphet fel. Márpedig — állítja — az Alkotmány 32/B. § (1) bekezdése nem szűkíti le a vizsgálat körét a hatóságok meghatározott típusaira, s a szűkítésre felhatalmazást sem ad. Kifejti továbbá, hogy az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban megállapított, a jogszabályok kiszámíthatóságára, egyértelműségére, világosságára vonatkozó követelmények sem érvényesülnek az Obtv. 29. § (1) bekezdése, különösen az f) és h) pontok tekintetében.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következő jogszabályi rendelkezésekre alapította:

1. Az Alkotmány értelmében:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

„19. § (1) A Magyar Köztársaság legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szerve az Országgyűlés.”

„32/B. § (1) Az állampolgári jogok országgyűlési biztosságának feladata, hogy az alkotmányos jogokkal kapcsolatban tudomására jutott viisszasságokat kivizsgálja vagy kivizgáltassa, és orvoslásuk érdekében általános vagy egyedi intézkedéseket kezdeményezzen.”

2. Az Obtv. értelmében:

„16. § (1) Az országgyűlési biztoshoz bárki fordulhat, ha megítélése szerint valamely hatóság [29. § (1) bek.], illetve közszolgáltatást végző szerv (a továbbiakban együtt: hatóság) eljárása, ennek során hozott határozata (intézkedése), illetőleg a hatóság intézkedésének elmulasztása következtében alkotmányos jogaival összefüggésben sérelem érte vagy ennek közvetlen veszélye áll fenn, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette, illetve jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

„29. § (1) E törvény alkalmazásában hatóság:

- a) az államhatalmi, államigazgatási feladatot ellátó szerv;
- b) az államigazgatási jogkörben eljáró egyéb szerv;
- c) a fegyveres erő;
- d) a rendőrség, a rendészeti szerv;
- e) a nemzetbiztonsági szolgálatok;
- f) az igazságügyi szerv — kivéve a bíróságot —;
- g) a helyi önkormányzat;
- h) a bíróságon kívüli jogvitát kötelező érvénnyel eldöntő szerv.”

III.

Az indítványok részben megalapozottak.

1. Mivel az indítványozók szerint az Obtv. 29. § (1) bekezdése általuk megjelölt rendelkezéseiben adott törvényi szabályozás bizonytalan, az Alkotmánybíróság először ebben a tárgyban végzett alkotmányossági vizsgálatot.

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában következetesen érvényre juttatta azt az elvet, hogy a jogbiztonság a jogállamiság nélkülözhetetlen eleme. „A jogbiztonság az állam — s elsősorban a jogalkotó — kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.” [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992. 59, 65.] „Az Alkotmánybíróság elvi élel mutat rá arra, hogy a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom a normaszöveggel szemben alkot-

mányos követelmény. A jogbiztonság — amely az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság fontos eleme — megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon.” [26/1992. (IV. 30.) AB határozat, ABH 1992. 135, 142.] Megállapította az Alkotmánybíróság azt is: „Ha pedig egy jogszabály törvényi tényállása túl elvont, túl általános, akkor a jogszabály rendelkezése a jogalkalmazó belátása szerint kiterjeszthető vagy leszűkíthető. Az ilyen szabály lehetőséget ad a szubjektív jogalkalmazói döntésre, a különböző jogalkalmazók eltérő gyakorlatára, a jogegység hiányára. Ez csorbitja a jogbiztonságot.” [1160/B/1992. AB határozat, ABH 1993. 607, 608.]

Elvi élel mutatott rá az Alkotmánybíróság arra is, hogy a jogbiztonság követelménye nemcsak a jogi szabályozással szemben megfogalmazható elvárásokat jelenti, hanem ennél tágabb jelentéstartalmat is hordoz. Így nyomatékosan hangsúlyozta, hogy „a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is”. [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992. 59, 65.]

2. A törvényhozó az indítványozók által megjelölt rendelkezésekben bizonytalan jogfogalmakkal határozta meg az állampolgári jogok országgyűlési biztosságának hatáskörébe tartozó „hatóságokat”. Ezáltal a hatalommegosztás rendjében meghatározó helyet elfoglaló szervek között vált vitatottá az állampolgári jogok országgyűlési biztosságának a hatásköre, az általa gyakorolható ellenőrzési jog terjedelme.

2.1. Az Obtv. 29. § (1) bekezdésének a) pontjában megjelölt „államhatalmi” szerv kifejezés nem egyértelmű. Ez a fogalom egy már meghaladott államelméleti felfogás terméke, mai alkotmányos berendezkedésünk leírására kevésbé alkalmas. Ugyanakkor az „államhatalmi szerv” kifejezés alkalmas lehet arra, hogy lefedje az államszervezet egészét. A közigazgatási szervek, a helyi önkormányzatok, sőt a bíróságok és az Országgyűlés is a tág értelemben vett közhatalom („államhatalom”) szerveiként látják el a feladataikat.

Az Alkotmány a közhatalommal rendelkező állami szervek feladatokrét a hatalommegosztás alkotmányos követelményének szem előtt tartásával határozza meg. A hatalommegosztás a közhatalmat gyakorló szervek feladatköreinek szétválasztását, ugyanakkor a közöttük fennálló kapcsolat rögzítését jelenti. Az Alkotmány a legmagasabb szinten hozza létre, konstituálja az alkotmányos szerveket, a konkrét hatásköri szabályokat általában külön törvények tartalmazzák. Az alkotmányos szervek működésének kiszámíthatósága, a feladat- és hatásköri összeütközések kiküszöbölése alkotmányos érdek.

Az Alkotmány 19. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés a Magyar Köztársaság legfelsőbb államhatalmi szerve. Az Obtv. 29. § (1) bekezdésének a) pontjában az „államhatalmi” szerv kifejezés használata ezért bizonytalansághoz vezet: azt a látszatot kelti, hogy az ország-

gyűlési biztosok hatáskörébe tartozik az Országgyűlés közhatalmi tevékenységének felülvizsgálata.

Ezzel szemben az országgyűlési biztosok az Országgyűlés szervei. Hatáskörük az Országgyűlés közhatalmi tevékenysége vizsgálatára, így az Országgyűlés által alkotott normák felülvizsgálatára nem terjedhet ki.

2.2. Az Obtv. 29. § (1) bekezdés *f*) pontjában említett „igazságügyi” szerv fogalma is tisztázatlan: gyakorta előfordul, hogy azt az igazságszolgáltatási szervek szinonimájaként értelmezik. Ezen túlmenően a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 1. § (4) bekezdése értelmében a közjegyző az állam igazságszolgáltató tevékenysége részeként jogszolgáltató hatósági tevékenységet végez. Megállapítható tehát, hogy ezt a fogalmat sem egyértelműen használják a jogszabályok és indoklósaik, ezért bizonytalan, hogy milyen szervek körét fogja át ez a fogalom. A szóhasználatból fakadó bizonytalanság sérti az alkotmányos szervek működésének kiszámíthatóságához, a feladat- és hatásköri összeütközések kiküszöböléséhez fűződő alkotmányos érdeket.

2.3. Az Obtv. 29. § (1) bekezdésének *h*) pontjában írt, „a bíróságon kívüli jogvitát kötelező érvénnyel eldöntő szerv” kifejezés tartalma homályos. Ilyen „szervnek” minősülhetnek az eseti és állandó választottbíróságok (például a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbíróság vagy a tőzsdei választottbíróság) is, amelyek határozataival szemben jogorvoslatnak nincs helye. Bizonyos esetekben kötelező döntéseket hozhatnak a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 18—37. §-ai alapján működő békéltető testületek is. Az Obtv. szövegéből nem tűnik ki egyértelműen, hogy pontosan milyen szervekre terjed ki az országgyűlési biztosok vizsgálati jogköre.

Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Obtv. 29. § (1) bekezdése *a*) pontjának az „államhatalmi” szövegrésze, valamint *f*) és *h*) pontja ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében rögzített jogállamiság alapértékét képező jogbiztonság elvével. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság e rendelkezéseket 2001. december 15. napjával megsemmisítette.

3. Az Alkotmánybíróság az indítványok vizsgálatakor különös súllyal mérlegelte azt a körülményt, hogy az állampolgári jogok országgyűlési biztosa, általános helyettese, a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok biztosa, valamint az adatvédelmi biztos alkotmányos intézménye fontos szerepet tölt be a végrehajtó hatalom ellenőrzésében, az állampolgárokat az állammal szemben megillető védelem megteremtésében. Működésük folyamatosságának fenntartása alkotmányos érdek.

4. Ami az Obtv. 29. § (1) bekezdésének az Alkotmány 32/B. § (1) bekezdésébe ütközésének kérdését illeti, az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy míg az Alkotmány 32/B. § (1) bekezdése az országgyűlési biztos feladatkörét határozza meg, addig az Obtv. 29. § (1) bekezdése azon

hatóságokat sorolja fel eredeti módon, melyek eljárásának vizsgálatára az országgyűlési biztos tevékenysége konkrétan kiterjedhet, vagyis tevékenységük szervei hatályát szabályozza. Az Alkotmány 32/B. § (1) bekezdése semmiféle hatóságfogalmat nem ad, ezért azt az Obtv. 29. § (1) bekezdése nem is szűkítheti. Mivel a két érintett rendelkezés tárgya eltér, ezért e rendelkezések kollíziója kizárt. Az az indítványozói felvetés, miszerint az Obtv. 29. § (1) bekezdése alkotmányellenesen szűkíti le azt a hatósági kört, melyre az országgyűlési biztos vizsgálatát kiterjesztheti, nyilvánvalóan téves. Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság az Obtv. 29. § (1) bekezdésének az Alkotmány 32/B. § (1) bekezdésébe ütközése miatti teljes megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

5. Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-a alapján rendelte el.

Dr. Németh János s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czucz Ottó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 226/B/1999.

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleménye

1. Az állampolgári jogok országgyűlési biztosa intézménye — alkotmányos intézményként — fontos szerepet tölt be a végrehajtó hatalom ellenőrzésében, az állampolgárokat az állammal szemben megillető védelem megteremtésében. Működésük folyamatosságának fenntartása valóban alkotmányos érdek. Kiemelkedő alkotmányossági érdek azonban az is, hogy a demokratikus jogállam hatalommegosztási rendszerében elhelyezkedő szervek helyét, a közöttük lévő kapcsolatokat világos, egyértelmű törvényi normák jelöljék ki. Ez utóbbiak hiánya vagy hiányos volta ezt az alapvető alkotmányossági érdeket veszélyezteti. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróságnak is — valamennyi „hatóság” tekintetében egyformán szigorú mércét kell alkalmaznia az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe ütköző bizonytalan, félreérthető fogalom meghatározások vizsgálatakor.

Az Alkotmánybíróság az alkotmányvédelmi (itt: az állampolgári jogok országgyűlési biztosának intézményét védő) kötelezettségének — álláspontom szerint — valamennyi elemre egyforma szigorúsággal elvégzett vizsgálattal és azzal tehet eleget, hogy elegendő időt biztosít az Obtv. 29. § (1) bekezdésének egészét érintő új, minden „hatóságot” átfogó ellentmondásmentes jogi normák megalkotásához.

2. Nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe a törvényen belüli ellentmondások feloldása, és ugyanígy a törvényszövegezés hiányosságai miatti értelmezési nehézségek tisztázása sem. Mindebből ugyanakkor nem következik az, hogy ilyen esetekben az Alkotmánybíróság mindössze a passzív szemlélő szerepére lenne kárhóztatva. Ellenkezőleg: amikor az ilyen ellentmondások alkotmányossági kérdéseket vetnek fel — és leggyakrabban a jogbiztonság sérelmét —, az Alkotmánybíróságnak — megfelelő indítvány esetén — el kell járnia.

Az ilyen eljárása során alkalmazott mércét különösen magasra kell helyeznie akkor, ha a jogbizonytalanság által előidézett értelmezési vita alkotmányos szervek jogállását (itt: az állampolgári jogok országgyűlési biztosának a hatáskörét) érinti, s amely továbbhatásában előidézője lehet annak, hogy az egyik állami szerv akadályozhatja a másikat alkotmányos feladatainak ellátásában.

A hatóságnak minősülő állami szervek értelmezéssel megállapítható körének megvonásánál a jelen esetben az Alkotmánybíróság valójában kettős mércét alkalmazott: az egyik csoportnál [Obtv. 29. § (1) bekezdés *a*) pontja „államhatalmi” részénél, az *f*) pontjánál, az *h*) pontjánál] a jogbiztonság sérelmét állapította meg, míg a „maradékról”, [Obtv. 29. § (1) bekezdés *a*) pontjának „államigazgatási” része, *b*), *c*), *d*), *e*), *g*) pontjai tekintetében] annak ellenére hallgatott, hogy az egyik indítvány azokra is kiterjedt, hiszen az Obtv. teljes 29. § (1) bekezdésének tartalmát kérte alkotmányossági szempontból megvizsgálni. A többségi határozat tehát nem „az indítványozók által megjelölt rendelkezésekre”, hanem csupán azok töredékére terjedt ki.

Hangsúlyozza a többségi határozat: „Az Alkotmánybíróság az indítványok vizsgálatakor különös súllyal mérlegelte azt a körülményt, hogy az állampolgári jogok országgyűlési biztos, általános helyettese, a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok biztos, valamint az adatvédelmi biztos alkotmányos intézménye fontos szerepet tölt be a végrehajtó hatalom ellenőrzésében, az állampolgárokat az állammal szemben megillető védelem megteremtésében. Működésük fenntartása alkotmányos érdek.”

Álláspontom szerint e „működés folyamatosságát” nem veszélyeztette volna az, ha az Alkotmánybíróság a megkímélt rendelkezések tekintetében is hasonló szigorral járt volna el, ahogyan azt az Obtv. 29. § (1) bekezdésének *a*), *f*) és *h*) pontjai esetében tette. Ha ugyanis pro futuro — elegendő időt hagyva — mindazokat a rendelkezéseket megsemmisítette volna, amelyeket most megkímélt, (de amelyeknek az értelmezése szerintem ugyanolyan bizonytalanságot idéz elő, mint a megsemmisítettéké) úgy

feltehetően ez az eljárása még nem veszélyeztette volna a szóban forgó alkotmányos intézmény működésének folyamatosságát.

3. Álláspontom szerint tehát a megkímélt „hatóságok” értelmezése semmivel sem jelent könnyebb feladatot az Obtv. 29. § (1) bekezdése részben megsemmisített *a*) pontjában, illetőleg a teljesen megsemmisített *f*) és *h*) pontjában írt hatóságok mibenlétének meghatározása terén, mint az összes többi — hatályában fenntartott — „hatóság” esetében.

A törvényhozó által megjelölt három szerv (államhatalmi szerv, államigazgatási feladatot ellátó szerv, államigazgatási jogkörben eljáró egyéb szerv) jelentős részben lefedheti az egész államszervezetet. Kétségtelen ugyanis, hogy a fegyveres erők, a rendészeti szervek, a nemzetbiztonsági szolgálatok is részei az államigazgatásnak, de mindenképpen az államigazgatási feladatot (is) ellátó szervek körébe tartoznak. Az igazságügyi szervek, illetőleg a helyi önkormányzatok is a — tágabb értelemben vett — közhatalom („államhatalom”) szerveiként látják el feladataikat. Az Obtv. 29. § (1) bekezdésének *a*) és *b*) pontjában említett államhatalmi, államigazgatási feladatot ellátó és államigazgatási jogkörben eljáró egyéb szervek köre tehát nem értelmezhető egyértelműen, azok egyenként is nehezen feltárható tartalmúak, illetőleg nagyobb részt át is fedik egymást.

Bizonytalan (vagy éppen, hogy többértelmű) a „rendészeti szerv” megjelölés is. Minthogy a törvényhozó a rendőrséget külön is említi, itt nyilvánvalóan az azon kívüli, rendészeti feladatokat ellátó szervekről van szó. Kérdés azonban, hogy mely egyéb szervek minősülnek rendészeti szerveknek. Bizonytalan az is, hogy a helyi önkormányzat egészében vagy csak bizonyos hatáskörei gyakorlása során minősül-e hatóságnak. A helyi önkormányzás a választópolgárok közössége által valósul meg: erre is kiterjed-e az állampolgári jogok országgyűlési biztosának hatásköre, vagy csak az önkormányzati hatósági jogkörben, illetőleg államigazgatási hatósági jogkörben hozott határozatokra? Ez a homályosság — álláspontom szerint — az Obtv. szervi hatályt megállapító rendelkezéseinek fogalomhasználatában olyan súlyú jogbizonytalanságot eredményez, amely nyilvánvalóan ütközik az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésbe. A „szervi hatály” ilyen módon történt megállapítása következtében az állampolgári jogok országgyűlési biztos, a vizsgálandó szervek körét illetően olyan széles körű — szabad belátáson nyugvó — mérlegelési lehetőséggel rendelkezik, amely önmagában is sérti a jogbiztonságot.

Ez a sérelem pedig — lévén szó egyazon törvény egyazon rendelkezésén belül előforduló ellentmondásokról, értelmezési nehézségekről — olyan súlyú, amely önmagában is elegendő lehetett volna ahhoz, hogy azt az Alkotmánybíróság — eddigi gyakorlatának megfelelően — az Alkotmány 2. § (1) bekezdésére tekintettel alkotmányellenesnek minősítse és megsemmisítse. „Az ugyanazon törvényen

belüli ellentétes szabályozás — különösen, ha az a címzettek, az érintettek, a kötelezettek eltérő körére vonatkozik — már olyan fokú jogbizonytalanságot jelent, amely alkotmányellenes.” [21/1993. (IV. 2.) AB határozat, ABH 1993, 180].

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

A Kormány határozatai

A Kormány 1020/2001. (III. 14.) Korm. határozata

a Kormány és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZE) közötti Megállapodás megkötéséről

A Kormány megtárgyalta a Kormány és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZE) közötti megállapodás megkötéséről szóló előterjesztést, egyetértett a bemutatott Megállapodással, és a következő határozatot hozta:

1. Felhatalmazta a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterét arra, hogy a Megállapodást a Kormány nevében aláírja.

2. A Megállapodást — az aláírást követően — a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.

Felelős: Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
Határidő: 2001. március 15.

Budapest, 2001. március 6.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1021/2001. (III. 14.) Korm. határozata

a Hivatásos Labdarúgás Fejlesztési Kötvény névértékére szóló állami kezességvállalásról

1. A Kormány az államháztartásról szóló, többször módosított 1992. évi XXXVIII. törvény 33. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján

— összhangban a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény 36. § (1) bekezdésével — egyszerű kezességet vállal a Magyar Hivatásos Labdarúgó Liga által alapított és annak 100%-os tulajdonában álló Profi Liga Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. által a *melléklet* szerint kibocsátott 8,3 milliárd Ft értékű kötvényből származó hitelösszeg névértékének visszafizetéséért. A kötvény első sorozatát a Magyar Fejlesztési Bank Rt. jegyzi le, míg a második sorozattól kezdve más kereskedelmi bankok számára is biztosítani kell a jegyzés lehetőségét. A 2002. évben történő kibocsátásoknál a jogszabályi feltételek megléte esetén lehetővé kell tenni a nyilvános kibocsátást.

2. A kezességvállalásra vonatkozó megállapodás célja a reorganizációs kötvénykibocsátás segítségével a hivatásos labdarúgás szervezetrendszere műszaki, technikai és infrastrukturális feltételeinek javítása.

3. A Kormány felhatalmazza a pénzügyminisztert, hogy a 2000. évi CXXXIII. törvény 43. § (1) bekezdése, valamint a 151/1996. (X. 1.) Korm. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján a kezességvállalás fejében a Profi Liga Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.-vel szemben 0,5% kezességvállalási díjat kössön ki.

Felelős: pénzügyminiszter
ifjúsági és sportminiszter

Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet a 1021/2001. (III. 14.) Korm. határozathoz

Sor	Futamidő kezdete	Futamidő lejárat	Kibocsátandó névérték
A	2001. 03. 28.	2006. 03. 28.	500 M Ft
B	2001. 07. 02.	2006. 06. 30.	2 600 M Ft
C	2002. 01. 02.	2007. 01. 02.	3 800 M Ft
D	2002. 07. 01.	2007. 07. 02.	1 400 M Ft
Összesen:			8 300 M Ft

A Kormány 1022/2001. (III. 14.) Korm. határozata

a Budapest Sportcsarnok helyett felépítendő új többcélú létesítmény finanszírozásához kapcsolódó állami kezeségvállalásról

1. A Kormány az államháztartásról szóló, többször módosított 1992. évi XXXVIII. törvény 33. és 42. §-a, valamint a Magyar Köztársaság 2001. és 2002. évi költségvetéséről szóló 2000. évi CXXXIII. törvény 36. § (1) bekezdése és 43. § (2) bekezdése alapján, a 151/1996. (X. 1.) Korm. rendeletben előírtaknak megfelelően készfizető állami kezeséget vállal a leégett Budapest Sportcsarnok helyszínén felépülő többcélú rendezvénycsarnok fővállalkozási szerződés keretében történő felépítésének hitelből történő finanszírozására, összességében legfeljebb 25 Mrd Ft értékhatárig.

2. A készfizető kezeséget a Budapest Sportcsarnok helyszínén felépülő többcélú rendezvénycsarnok felépítésére és finanszírozására vonatkozó, kedvező feltételek mellett megkötendő beruházási és hitelszerződés teljesítéséhez fűződő érdek indokolja.

3. A Kormány eltekint a kezeségvállalási díj kikötésétől.

4. Ez a határozat a közzétételével lép hatályba.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1023/2001. (III. 14.) Korm. határozata

a korrupcióval szembeni kormányzati stratégiáról

A Kormány a programjában foglaltakat érvényesítve, figyelemmel a társadalom elvárásaira és szem előtt tartva a nemzetközi kötelezettségvállalásokat — így különösen az Egyesült Nemzetek Szervezetének, az Európa Tanácsnak és az Európai Uniónak a korrupció visszaszorításáról szóló dokumentumaiban megfogalmazott elveket és ajánlásokat — határozott intézkedéseket kíván tenni a gazdasági és társadalmi élet korrupcióval szembeni védelme, illetve a korrupciós jelenségek minél hatékonyabb büntetőjogi eszközökkel történő üldözése érdekében.

A Kormány számot vetve a korrupciót megkönnyítő körülményekkel, így különösen a korábbi időszakokban bekövetkezett visszaélések tapasztalataival, előidéző okaiival, ma is érzékelhető társadalmi hatásaival és egyes továbbélő jelenségeivel, világos, a magyar polgárok elvá-

rásait tükröző intézkedésekkel arra törekszik, hogy minél átláthatóbb, számon kérhetőbb legyen mind a gazdasági, mind az állami, mind pedig a közvéleményt formáló tényezők működése.

A Kormány e célok érdekében — az eddig megtett határozott lépéseken és erőfeszítéseken túlmenően — a következő teendőket határozza meg:

I.

Általános jogi környezet

1. A közhatalmi feladatokat ellátó, valamint a közvagyonnal való gazdálkodás körében a kívülálló szervezetek, személyek támogatására elkülönített összegek elosztásában, a vagyontárgyak, illetve ezek használati jogának elidegenítésében, a kizárólagos jogosítványok (koncesszió) átengedésében, a közpénzből történő beszerzésben döntésre hivatott személyek gazdasági érdekeltsége nem befolyásolhatja a hivatali döntések meghozatalát.

Hatáskörüknek megfelelően az érintett tárcák vizsgálják meg a fenti személyi körre vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokat. A vizsgálatnak ki kell terjednie az önkormányzatok gazdálkodására és hatósági tevékenységére is.

A vizsgálat eredményét követően — a már folyamatban lévő jogszabály-módosítások előkészítésére is figyelemmel, illetve azokhoz kapcsolódóan — elő kell készíteni és a Kormány elé kell terjeszteni a szükséges jogszabály-módosítások tervezetét.

Felelős: igazságügy-miniszter
belügyminiszter
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
gazdasági miniszter
honvédelmi miniszter
környezetvédelmi miniszter
közlekedési és vízügyi miniszter
pénzügyminiszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter
Gazdasági Versenyhivatal elnöke

Határidő: a vizsgálat elvégzésére: 2001. március 31.
a tervezetek Kormány elé terjesztésére:
2001. május 31.

2. A Kormány nem tartja kívánatosnak, hogy a pártok működéséhez bizonytalan eredetű támogatások kapcsolódjanak. A jelenleginél hatékonyabban kell ellenőrizni a pártok vagyonának és anyagi támogatásának forrásait. Meg kell teremteni a hatékonyabb ellenőrzés törvényi feltételeit. Indokolt megszüntetni a pártok gazdálkodásának az általánostól eltérő rendjét. Meg kell vizsgálni olyan megoldás lehetőségét, melynek eredményeként a pártok érdekeltségébe tartozó gazdasági társaságok közbeszerzési eljárásokban nem vehetnének részt. Összhangba kell hozni

a számviteli szabályokat és a pártok gazdálkodására vonatkozó rendelkezéseket. Az előkészítő munka során meg kell vizsgálni az olyan megoldás lehetőségét, amely szerint kizárólag a központi költségvetésből kapnának a pártok támogatást, természetes személyek és más jogi személyek részéről nem érkezhetsen támogatás.

Mindezek érdekében felül kell vizsgálni a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvényt, és a Kormány elé kell terjeszteni a szükséges jogszabály-módosítás tervezetét.

Felelős: igazságügy-miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: a vizsgálat elvégzésére: 2001. március 31.
a tervezetek Kormány elé terjesztésére:
2001. május 31.

3. A korrupció veszélyének leginkább kitett közhatalmi tevékenységet végző személyek esetében alapkövetelmény a kötelező, teljes körű, ellenőrizhető vagyonyilatkozat megtétele és a közhatalmi tevékenység végzésének időtartama alatti vagyongyarapodás időszakonkénti ellenőrzésének lehetősége.

Ennek érdekében — figyelemmel a már folyamatban lévő jogszabály-módosítások előkészítésére is — meg kell vizsgálni, hogy a vagyonyilatkozat tételére kötelezettek köre milyen irányban bővíthető, valamint mely személyi körben indokolt a vagyonyilatkozat nyilvános jellege.

Felelős: igazságügy-miniszter
érintett miniszterek

Határidő: a vizsgálat elvégzésére: 2001. március 31.
a tervezetek Kormány elé terjesztésére:
2001. május 31.

A Kormány támogatja azt a szándékot, hogy a megfelelő törvénymódosítás eredményeként az országgyűlési képviselők vagyonyilatkozatainak tartalmát a közvélemény megismerhesse.

4. Jobban áttekinthetővé kell tenni a jogszabályok előkészítésének és megalkotásának folyamatát. A köz számára láthatóvá kell tenni azokat a közhatalmi, társadalompolitikai, gazdasági és más érdekeket, amelyek a jogszabályok megalkotása során érvényesültek.

Ennek érdekében meg kell vizsgálni a jogszabály-előkészítés egyeztetési mechanizmusának gyakorlati érvényesülését.

Olyan rendszer kialakítására kell törekedni — akár a hatályos szabályozás keretei között, akár egy önálló lobbytörvény megalkotásával —, amely biztosítja a jogszabályok előkészítéséért felelős szervek, a jogalkotók, valamint a jogalkotás folyamatában a szabályozás tárgya szerint érintett és érdekelt — regisztrálás alapján közreműködő — szervezetek kapcsolatának áttekinthetőségét.

Egyidejűleg törekedni kell olyan rendszer kialakítására, amely biztosítja, hogy az Országgyűlés munkájában is áttekinthetővé váljon a különböző érdekeknek a képviselők felé történő érvényesítésének rendje.

Felelős: igazságügy-miniszter

Határidő: 2001. május 31.

5. Meg kell vizsgálni, hogy a közérdekű adatok nyilvánosságának alkotmányos alapelveire figyelemmel a jogszabályok szerint üzleti (bank, értékpapír) titokként minősülő adatok köre szűkíthető-e, különösen a közvagyonnal való gazdálkodás területén. Indokolt áttekinteni az üzleti titokra vonatkozó szabályokat, és azokat összhangba kell hozni a közérdekű adatok nyilvánosságának követelményével.

A vizsgálat eredményéhez képest el kell készíteni és a Kormány elé kell terjeszteni a szükséges jogszabály-módosítások tervezetét.

Felelős: igazságügy-miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: a vizsgálat elvégzésére: 2001. március 31.
a tervezetek Kormány elé terjesztésére:
2001. május 31.

6. A jogharmonizációs programban vállaltaknak megfelelően sor kerül a közbeszerzési törvény módosítására. A közbeszerzési törvény felülvizsgálata során a korrupció elleni küzdelem szempontjából az alábbiakat kell szem előtt tartani:

a) meg kell vizsgálni a közbeszerzési eljárásokban kötött szerződések teljesítésével kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettség szabályait, valamint az alapeljárás eredményét a költségvetés számára negatívan befolyásoló — indokolatlan — szerződésmódosítások jogkövetkezményeit, és javaslatot kell tenni az ezt érvényesítő szervezetre;

b) meg kell vizsgálni annak lehetőségét, hogy a közbeszerzési törvény az adott jogszabálysértés súlyossága szerint differenciálja a jogorvoslati eljárásokban kiszabható bírság alsó határát.

Felelős: igazságügy-miniszter

Határidő: a jogharmonizációs programnak megfelelően

7. A jövedéki eljárással, különösen a jövedéki termékek forgalmazásával kapcsolatos visszaélések visszaszorítása érdekében felül kell vizsgálni a jövedéki termékekre vonatkozó jogszabályokat.

Ennek keretében vizsgálni kell azt is, hogy indokolt-e fenntartani olyan helyzetet, amelyben az adóköteles termék mellett egyidejűleg létezik egy ugyanolyan használati értékkel bíró, azonban nem adóköteles, vagy nem azonos mértékkel, illetve nem azonos módon adózó termék is.

A vizsgálat eredményéhez képest el kell készíteni és a Kormány elé kell terjeszteni a szükséges jogszabály-módosítások tervezetét.

Felelős: pénzügyminiszter
igazságügy-miniszter

Határidő: a vizsgálat elvégzésére: 2001. március 31.
a tervezetek Kormány elé terjesztésére:
2001. május 31.

II.

A büntető jogszabályok módosítása

8. A Kormány — elismerve, hogy a közjogi tisztség betöltésén alapuló és a büntetőeljárás megindítását akadályozó mentesség az európai államok jogi szabályozásában bizonyos kiemelt közhatalmi tevékenységet végzők jogállásának hagyományos elemét képezi — indokoltnak tartja, hogy a mentelmi jog a határozott időre megválasztott közhatalmi tevékenységet végző személyek esetében — funkciójának megfelelően — csak a mandátum idejére garantálja a sérthetetlenséget, és ne képezze végleges akadályát a büntetőeljárásnak.

Ezért javaslatot kell tenni a Büntető Törvénykönyv büntethetőség elévülésére vonatkozó rendelkezéseinek olyan módosítására, amely szerint a büntethetőség elévülésének határidejébe nem számít be azon időtartam, amely alatt a büntetőeljárást közjogi tisztség betöltésén alapuló mentelmi jog miatt nem lehetett megindítani.

A javaslat előkészítésével egyidejűleg felül kell vizsgálni a mentelmi jog tartalmára vonatkozó rendelkezéseket is az eddig felmerült gyakorlati problémák megoldása érdekében.

9. Meg kell vizsgálni, hogy a foglalkozástól eltiltás jelenlegi szabályai lehetőséget adnak-e a vesztegetés miatt felelősségre vont elkövetők esetében végleges hatályú eltiltás alkalmazására. Meg kell vizsgálni annak a lehetőségét, hogy a foglalkozás gyakorlására méltatlanná válás (erkölcsi alkalmatlanság) címén a korrupciós vagy a korrupciós jellegű bűncselekményeket elkövető személyek foglalkozástól eltiltása a Btk. szerint (adott esetben kötelezően is) alkalmazható legyen.

10. A szervezett bűnözéssel összefüggő bűncselekmények miatt történő elítélés esetén lehetővé kell tenni annak a vagyonnak az elkobzását, amelyet az elkövető a szervezett bűnözéssel való kapcsolattartása idején szerzett meg. A szabályozás kialakítása során az alábbi elveket kell figyelembe venni:

a) a bűncselekmények elkövetésének bizonyítható időtartama, illetve a szervezett bűnözéssel való kapcsolattartás bizonyítható időtartama alatt szerzett és adókötelezettség szempontjából eltitkolt vagyon esetében a hatóság vélelmezhesse a gazdagodás jogellenességét;

b) az eljárás alá vont személynek a gazdagodás törvényes eredetének igazolásával módja legyen e vélelem megdöntésére;

c) az a)–b) pontok szerinti elvek érvényesítése érdekében meg kell teremteni a Nyugat-Európában ismert pénzügyi háttérnyomozás hazai alkalmazásának jogszabályi lehetőségét.

11. Felül kell vizsgálni a Btk. XV. fejezetének VII. és VIII. címét az alábbi szempontok szerint:

a) szigorítani kell a vesztegetés miatt kiszabható büntetési tételeket;

b) a passzív vesztegetővel szembeni hatékonyabb fellépés érdekében olyan jogi szabályozást kell kialakítani, amely az aktív vesztegető számára büntethetőséget megszüntető okként biztosítja, ha a cselekményt — mielőtt az a hatóság tudomására jutott volna — a hatóság előtt felfedi, és lehetővé teszi a megvesztegetett személy kilétének megállapítását. Ehhez képest kell átalakítani a tanúzás alóli mentesség eljárási jogi lehetőségének szabályozását.

12. Meg kell teremteni a korrupciós ügyről tudomást szerző, ám feljelentési kötelezettségének eleget nem tévő hivatalos személy büntetőjogi felelősségre vonásának lehetőségét.

13. Az ENSZ, az Európa Tanács, az OECD, valamint az Európai Unió dokumentumaiban foglaltakkal összhangban, különösen az uniós jogharmonizációs elvárások, valamint hatályos nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében meg kell teremteni a jogi személlyel szembeni visszatartó erejű szankció hatékony alkalmazásának lehetőségét. Ennek keretében:

a) nemzetközi összehasonlító vizsgálatot kell végezni a jogi személyek (gazdálkodó szervezetek) büntetőjogi szankcionálásának külföldi tapasztalatairól;

b) vizsgálni kell azokat az esetköröket, amelyek megléte esetén a jogi személyt, illetve a vezető tisztségviselőit represszív jellegű joghátránnyal lehet sújtani;

c) vizsgálni kell, hogy e cél a polgári jogi, a közigazgatási jogi vagy a büntetőjogi szabályozás útján valósítható-e meg a leghatékonyabban;

d) vizsgálni kell azt is, hogy a kitűzött cél a leghatékonyabb módon, a magyar belső jogi hagyományokra és alkotmányjogi követelményekre figyelemmel, a hatályos törvények módosítása vagy önálló törvény megalkotása révén valósítható-e meg.

A vizsgálat eredményének megfelelően el kell készíteni és a Kormány elé kell terjeszteni a szükséges jogszabályok tervezetét.

14. A korrupciós, illetve a korrupciós jellegű bűncselekményekkel szembeni összhangolt, a jelenleginél hatékonyabb fellépés érdekében az ilyen ügyek felderítését és nyomozását szervezetileg koncentráltan célszerű lefolytatni. Vizsgálni kell ennek lehetőségét, amelynek eredmé-

nyeként elő kell készíteni és a Kormány elé kell terjeszteni a szükségessé váló jogszabály-módosítások tervezetét.

Felelős: II/8—14. pontok vonatkozásában
az igazságügy-miniszter

Határidő: a vizsgálat elvégzésére: 2001. április 30.
a tervezet Kormány elé terjesztésére:
2001. július 30.

III.

Jogalkotást nem igénylő intézkedések

15. A Kormány kiemelt figyelmet fordít a szervezett bűnözés, a szervezett gazdasági bűnözés, illetve a korrupció elleni küzdelemről történő hiteles, etikus és felelősségteljes tájékoztatásra.

Az állami szervezetek a nemzetbiztonsági, bűnüldözési és igazságszolgáltatási érdekeket, valamint a személyhez fűződő jogokat tiszteletben tartva, a nemzeti hírugynökséget és a médiát rendszeresen és az adott ügy elintézését végigkísérve, hitelesen kell tájékoztatniuk.

Felelős: polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat
irányító tárca nélküli miniszter
belügyminiszter
pénzügyminiszter

Határidő: folyamatos

16. A korrupcióval szembeni hatékonyabb fellépés érdekében olyan intézkedési tervek kidolgozásáról kell gondoskodni, amelyek a közhatalmi, hatósági jogosítványokat gyakorló szervek s azok foglalkoztatottjai tevékenységének fokozottabb ellenőrzésére és — bűnmegelőzési megfontolásból — az e szerveknél foglalkoztatottak képzésére, oktatására egyaránt kiterjednek. Ennek során a következő elvekre kell figyelemmel lenni:

a) fontos szerepet kell tulajdonítani a döntések átláthatóságának, nyomon követhetőségének. Ennek érdekében elsősorban olyan belső ellenőrzési mechanizmus kialakítására kell törekedni, amelyben a közhatalmi, hatósági döntések és e döntések okai nyilvánvalóvá és számon kérhetővé válhatnak az ellenőrzést végzők számára;

b) a közhatalmi, hatósági döntésekhez kapcsolódó korrupció kockázatának csökkentése érdekében — a vonatkozó jogszabályok követelményeit is szem előtt tartva — a korrupciónak különösen kitett közhatalmi, hatósági döntések területén azok kollektív előkészítését, meghozatalát előíró szabályok kidolgozására kell törekedni;

c) az intézkedési terveknek a korrupciónak kitett közhatalmi, hatósági döntések előkészítésében, meghozatalában résztvevők képzésére is hangsúlyt kell helyeznie, annak érdekében, hogy a képzésben résztvevők számára nyilvánvalóvá váljék a korrupció természete, lehetséges okai és következményei. Az adott szakterület helyi sajátosságaira

figyelemmel kell meghatározni a tananyag, a képzés tematikáját, formáját, szervezeti kereteit;

d) a korrupcióval szembeni fellépéssel hivatásszerűen foglalkozó személyek szervezett külföldi tanulmányutak, képzések keretében történő ismeretszerzése érdekében az érintett szervezetek célirányosan kell kihasználniuk az Európai Unió által biztosított támogatási formákat, a nemzetközi együttműködés keretében már meglévő lehetőségeket, illetve törekedni kell a nemzetközi együttműködés bővítésére;

e) a korrupciónak fokozottan kitett döntések átláthatósága, nyomon követhetősége érdekében lehetővé kell tenni, hogy az ilyen döntésekről, azok előkészítésének, meghozatalának folyamatáról, az abban résztvevők köréről, illetve az ilyen döntések okairól a közvélemény reális képet alkothasson. Ezért az intézkedési tervekben az érintett szervezetek kommunikációs tevékenységére, e szervezeteknek a médiával való kommunikációs kapcsolatára — ezen belül a tényszerű tájékoztatás sajtó számára dokumentálható alapjainak biztosítására — különös hangsúlyt kell helyezni.

Felelős: Kormányzati Ellenőrzési Hivatal elnöke
a miniszterek bevonásával

Határidő: 2001. április 30.

17. A korrupcióval szembeni magatartásformák kialakításának elősegítése érdekében az állami oktatás területén a kerettantervek alapján, illetve az azokban szereplő tantervi modulokhoz és tantárgyakhoz — így különösen az „Állampolgári és társadalmi ismeretek” és „Emberismeret és etika” tantárgyakhoz igazodva oktatási programokat kell kidolgozni.

Indokolt, hogy a kerettantervek alapján kidolgozott iskolai tantervek részévé váljék a korrupció megelőzését, így különösen a korrupció kockázatának felismerését, annak elhárítását, elkerülését szolgáló, valamint a hazai jogi szabályozásra vonatkozó alapvető ismeretek oktatása.

Felelős: oktatási miniszter

Határidő: folyamatos

18. Biztosítani kell a korrupció elleni fellépésre köteles hatóságok és a korrupció elleni küzdelmet segíteni kész polgárok együttműködésének — a jelenleginél hatékonyabb — lehetőségeit. Ennek érdekében meg kell teremteni annak feltételeit, hogy a polgárok az ilyen ügyekben eljárni jogosult hatóságokhoz internetes kapcsolaton keresztül is bejelentést telessenek, azokkal konzultációt folytathassanak. A polgárokkal való együttműködés megkönnyítése érdekében a kapcsolattartás további technikai lehetőségeit is meg kell vizsgálni.

Felelős: belügyminiszter

Határidő: 2001. április 30.

19. A bűnügyi statisztikában jelenleg szereplő korrupciós bűncselekmények körében indokolt az olyan bűncse-

lekmények, illetve azok bizonyos eseteinek számbavétele is, amelyek elkövetésében a korrupció is szerepet játszott. Ilyennek tekinthetők különösen a választás (a népszavazás, a népi kezdeményezés) rendje elleni bűncselekmény, a hivatali visszaélés és a bűnpártolás, illetve ezek egyes esetei. Ennek megfelelően kell átalakítani a bűnügyi statisztikai adatszolgáltatás, adatgyűjtés rendszerét.

Felelős: belügyminiszter
igazságügy-miniszter
Központi Statisztikai Hivatal elnöke

Határidő: a szabályozás kidolgozására: 2001. április 30.
a bevezetésre: 2002. január 1.

20. A Kormány a korrupcióellenes kormányzati stratégia érvényesülésének előmozdítása, a közvélemény- és más kutatások eredményeinek figyelemmel kísérése, elemzése és ennek alapján a szükséges kormányzati döntések előkészítése végett korrupcióellenes testület felállítását tartja indokoltnak.

A testület tagjait az igazságügy-miniszter, a belügyminiszter és a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter egyetértésben kéri fel.

Felelős: igazságügy-miniszter
belügyminiszter
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Határidő: 2001. április 15.

IV.

21. A Kormány kiemelt jelentőséget tulajdonít annak, hogy a költségvetési területen gazdálkodó, illetve állami többségi tulajdonban lévő gazdálkodó szervezetek tevékenysége vonatkozásában a könyvvizsgálati, vagyoneértékelői, pénzügyi tanácsadói szolgáltatásokat végzők a feladataikat a költségvetés érdekeit szem előtt tartva lássák el.

E cél érdekében meg kell vizsgálni, hogy a jelenlegi helyzethez képest, milyen — akár szervezeti, akár szabályozási — változtatásokat kell végrehajtani. Vizsgálni kell különösen azt, hogy milyen módon lehet kiküszöbölni az információkoncentráció kockázatát, és hogy az említett szakterületekre vonatkozó szabályozás mennyiben felel meg a nemzetközileg elfogadott normáknak és gyakorlatnak.

A Kormány felkéri az Állami Számvevőszék elnökét és a Magyar Könyvvizsgálói Kamarát, hogy e vizsgálatban működjen közre.

Felelős: pénzügyminiszter
Határidő: 2001. április 30.

22. Felül kell vizsgálni az adórendszert annak érdekében, hogy szűküljön a tisztázatlan eredetű pénzeszközök felhalmozódásának, illetve korrupciós célú felhasználásának lehetősége. A vizsgálat eredményéhez képest el kell készíteni és a Kormány elé kell terjeszteni a szükséges jogszabály-módosítások tervezetét.

Felelős: pénzügyminiszter
Határidő: a vizsgálat elvégzésére: 2001. április 30.
a tervezet Kormány elé terjesztésére:
2001. június 30.

23. A Kormány fontosnak tartja, hogy a hiteles tájékoztatás és a terheltet megillető ártatlanság vélelmének oltalma érdekében a korrupciós, illetve a korrupciós jellegű bűncselekmények elkövetése miatt hozott bírósági ügydöntő határozatok tartalma a közvélemény számára megismerhető legyen.

Ennek érdekében a Kormány olyan tájékoztatást tart célszerűnek, amely összefoglalóan ismerteti a bírósági határozat tartalmát. A bírósági határozat tartalmát összefoglaló anyagnak indokolt kiterjednie az érintett megnevezésére, a terhére rótt bűncselekmény, illetve felmentés esetében a vád tárgyává tett bűncselekmény jogi minősítésére, az érintettel szemben alkalmazott jogkövetkezményekre; célszerű, ha a tájékoztatás emellett kiterjed a bírósági határozat indokolásában megállapított történeti tényállás lényegének, a jogi minősítés indokolásának, valamint a büntetéskiszabás szempontjából releváns körülményeknek a bemutatására.

A Kormány felkéri az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsot, hogy a bírósági szóvivők útján segítse elő a közvéleménynek a — fenti szempontokat is kielégítő — tájékoztatását.

24. A Kormány felkéri az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsot, hogy a kormányhatározat 1., 3. és 19. pontjában meghatározott jogszabály-módosítások tervezetének kidolgozásában működjön közre, továbbá tevékenységi körében segítse elő a korrupcióellenes stratégia feladatainak végrehajtását.

25. A Kormány felkéri a legfőbb ügyészt, hogy működjön közre a kormányhatározat 1., 3., 7., 14., 15., 16., 18. és 19. pontjában meghatározott feladatok végrehajtásában.

26. A Kormány felkéri az érintett szakmai szervezeteket, hogy — a kormányhatározat 16. pontjához kapcsolódóan — a korrupció veszélyének kitett foglalkozási ágak, tevékenységi ágazatok körében a szakma gyakorlására vonatkozó, az alapvető etikai elvárásokat érvényesítő olyan magatartási kódexeket dolgozzanak ki, amelyek képesek a jogszabály, illetve a jogalkalmazói gyakorlat által nem befolyásolható életviszonyokban is érvényesíteni ezen a téren a társadalom elvárásait.

27. A határozatban foglalt feladatok teljesítéséről az érintett tárcák a hatáskörüknek megfelelően gondoskodnak. A feladatok teljesítésének koordinálását az igazságügy-miniszter látja el. A Kormány felhívja az igazságügy-minisztert, hogy ennek keretében kísérelje figyelemmel a feladatok végrehajtását, a határidők betartását, kezdeményezze az érintett tárcáknál a jogszabály-módosítások előterjesztését.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

Megállapodás a Kormány és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma között

A Kormány és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (a továbbiakban: SZEFE) megbízott képviselői a köztük zajló eddigi tárgyalások eredményeként, a kölcsönös érdekek mentén megállapodást kötött

- a közszektor modernizációjára irányuló, továbbá
- a közalkalmazottak és a köztisztviselők foglalkoztatási feltételeit, élet- és munkakörülményeit, kereseti viszonyait, valamint a munkaügyi kapcsolatok rendszerét javító fontos teendőkről, tervezett intézkedésekről a következők szerint:

1. A közszektor modernizációja

1.1. A Kormány és a szakszervezetek meggyőződése, hogy a közszektor modernizációja nem valósítható meg az érintett munkavállalók többségének támogatása nélkül. Ezért arra az elhatározásra jutottak, hogy a modernizáció sikeres folytatása és megvalósítása érdekében rendszeres együttműködést alakítanak ki.

1.2. A Kormány lehetővé teszi, hogy a szakszervezetek idejében megismerkedhessenek a közszektor modernizációját érintő koncepciókkal, illetve törvénytervezetekkel. Módot ad arra, hogy véleményüket, javaslataikat a végleges döntés előtt kifejhessék. A szakszervezetek készek a konstruktív közreműködésre a modernizáció folyamatában.

1.3. A szakszervezetek tudomásul veszik, hogy tovább folytatódik a közszektor által ellátott állami és önkormányzati feladatok felülvizsgálata. A szakszervezetek fontos követelményként fogalmazzák meg, hogy a társadalmi elvárások, a szakmai szempontok, a gazdasági hatások, és az EU-s elvárások figyelembevételével kerüljön meghatározásra az ellátandó közfeladatok köre, s jobb finanszírozási feltételek mellett, szolgáltatási standardok alapján, magasabb minőségben legyenek biztosíthatók a közszolgáltatások. A szakszervezetek fontosnak tartják, hogy részt vegyenek a jelzett folyamatban, a Kormány támogatja ilyen irányú igényeiket.

1.4. A Kormány 2001-ben kidolgozza a 2004-ig szóló EU képzési programot, mely a közszektorban foglalkoztatottak felkészítését szolgálja. A Kormány garantálja az EU felkészítés központi finanszírozását, intézményrendszerét, valamint a felkészítésben való részvétel jogi és egyéb kereteit. A Kormány lehetővé teszi, hogy a felkészítésben

szakszervezeti tisztségviselők is részt vehessenek. A részvétel feltételeit külön megállapodásban rögzítik.

1.5. A Kormány törekszik a közszolgáltatások és a közigazgatás ellátásának, valamint biztosításának a jelenleginél jobb, a szolgáltatást igénybevevők érdekeit és a szolgáltatások biztosításának optimális kereteit fokozottabban érvényesítő területi és intézményi struktúra megteremtésére. A felülvizsgálat alapelvei:

- a decentralizáció,
- a regionalizáció,
- a településközpontokra épített körzetközponti szolgáltatások,
- a minőségbiztosítás,
- a szolgáltató típusú közszolgáltatás megteremtése.

A szakszervezetek közreműködnek az állampolgári közszolgáltatások és közigazgatás optimalizálásában és az elektronikus kormányzás széles körű elterjesztésében.

1.6. A Kormány a szakszervezetekkel összhangban országos minőségi mozgalmat indít a közszektorban teljesített feladatok jobb, korszerűbb, költségtakarékosabb ellátásának érdekében. A mozgalom célja a helyi kezdeményezések becsatornázása a modernizációs folyamatokba, a szolgáltatást igénybevevők és szolgáltatást közvetlenül biztosító munkavállalók bevonása a közszektor innovációjába és ezzel az EU minőségi mozgalmához való integráció.

2. A közszféra munkavállalóinak helyzete, életpálya, jogi szabályozás

2.1. A felek egyetértettek abban, hogy 2001-ben fontos intézkedések történnek a köztisztviselői életpálya-előmeneteli rendszer kialakítása terén.

2.2. A Kormány vállalja, hogy 2001-ben áttekinti a közszektorban foglalkoztatott munkavállalók helyzetét, és a szakszervezetekkel egyeztetett intézkedéseket készít elő az egységesebb jogi szabályozás, az életpálya, valamint a jövedelmi viszonyok javítása, harmonizációja érdekében. A végső cél az EU csatlakozással összhangban a GDP növekedésével arányos felzárkóztatás, a teljesítmények és a közszolgáltatás minőségének javítása.

3. Bérpolitika, bérrendszerek

3.1. A Kormány vállalja, hogy a 2000. évi tényleges keresetalakulás ismeretében 2001. év elején olyan egyszeri bérkiegészítést hajt végre, amely a 2000. évi KSH által mért tényleges átlagkereset-növekedést 13%-ra egészíti ki a közszféra mindazon főbb ágazatában (alágazatában, szakágazatában), ahol ennél kisebb keresetnövekedés valósult meg. A Kormány a tervezett intézkedésről, annak részleteiről februárban tárgyal az illetékes szakszervezetekkel. A kifizetésekre a márciusi illetmények április eleji folyósításával együtt kerülhet sor.

3.2. A SZEFE az eddig folytatott tárgyalások eredményének tekintve, hogy a Kormány — a 2001—2002. évi költségvetési törvényben — javítja a közalkalmazottak és a köztisztviselők kereseti viszonyait, ezzel mérsékelve a versenyszférához viszonyított nagy kereseti lemaradást. Jelen-tősen emelkedik az országos minimális bér. A Kormány az intézkedésekhez szükséges pénzügyi forrásokat az államháztartási alrendszerekben biztosítja.

A SZEFE elengedhetetlennek tartja ennek a folyamatnak a folytatását. A Kormány elismeri ezeknek az igényeknek a jogosságát, és minden rendelkezésére álló eszközzel elősegíti, hogy a következő években az intézményi szférában a versenyszférához képest nagyobb mértékben emelkedjenek az átlagkeresetek.

3.3. A Kormány vállalja, hogy a 2002. év elején — amennyiben szükséges — bérkiegészítést valósít meg a szakszervezetekkel egyeztetve, azzal a céllal, hogy az éves átlagkereset növekménye érje el az inflációs ráta, valamint a GDP növekmény felének megfelelő mértéket.

3.4. A felek ez év májusában áttekintik és értékelik a 2001. év elején esedékes bérintézkedések végrehajtásának tapasztalatait, és szükség esetén intézkedéseket kezdeményeznek a béremelésre vonatkozó törvényes előírások maradéktalan betartása és végrehajthatósága érdekében.

3.5. A felek megállapodtak abban, hogy szakértői szintű tárgyalásokat kezdenek a közalkalmazotti illetményrendszer korszerűsítéséről. Az illetményrendszer átalakítására vonatkozó javaslataik kidolgozásánál a felek szakértői a következő szempontokat érvényesítik:

a) A közalkalmazotti illetményrendszer konstrukciója legyen a mostaninál egyszerűbb, átláthatóbb a munkavállalók, a munkáltatók, a döntéshozók stb. számára.

b) Ki kell dolgozni az illetmény-meghatározás általános (minden ágazatban azonosan alkalmazandó) elemeit, másrészt legyen lehetőség arra, hogy a különböző tevékenységek és ágazatok/alágazatok eltérő sajátosságai a bérrendszerben konzisztens módon érvényesüljenek.

c) A más közszolgálati szektorok illetményrendszereivel, mindenekelőtt a köztisztviselői illetményrendszerrel kölcsönösen össze kell hangolni a közalkalmazotti illetményrendszert. Ugyancsak össze kell hangolni az illetmény-, valamint a költségvetési tervezési, szabályozási rendszereket is. Figyelembe kell venni, hogy a közszolgálati bérrendszerek nem rendelkeznek alá egyoldalúan a pénzügyi szabályozó rendszereknek, de a bérrendszereknek is illeszkedniük kell a költségvetési tervezés és gazdálkodás meglévő, változó rendszerébe.

d) Alakítsák ki az évenként esetleg szükségessé váló bérkiegészítések hosszabb távra érvényes automatizmusának rendszerét. A szakértői előkészítői munkát — egy közösen létrehozott szakmai bizottságban — 2001-ben kell befejezni annak érdekében, hogy a Kormány által is elfo-

gadott javaslatok figyelembevételével 2002-ben beterjeszthetők legyenek az illetményrendszer módosítások törvényi szabályai.

4. Társadalmi párbeszéd a köztisztviselői és a közalkalmazotti szférában

4.1. A felek egyetértenek abban, hogy a köztisztviselői érdekegyeztetés országos szinten kielégítően működött az elmúlt időszakban. A jövőre nézve is adott a lehetőség és a felek kölcsönös szándéka arra, hogy a köztisztviselői törvény sorra kerülő módosításával létrejövő érdekegyeztető fórumok kiegyensúlyozottan és hatékonyan működjenek.

4.2. A felek szorgalmazzák és támogatják, hogy a társadalmi párbeszéd ágazati/alágazati és területi (önkormányzati szintű) rendszere széleskörűen kialakuljon, és hatékonyan működjön a közalkalmazotti szférában.

4.3. A felek egyetértenek abban, hogy létre kell hozni a társadalmi párbeszéd — közalkalmazottak teljes körét átfogó — új fórumát, amely megfelelő formában és illetékes-séggel működtetve a Kormány és a szociális partnerek számára egyaránt haszonnal, kölcsönös előnyökkel járó funkciót tölthet be. Elősegítheti a közalkalmazotti jogviszony, a foglalkoztatási feltételek és az illetményrendszer törvényi szabályozása ún. ágazatközi elemeinek a megfelelő kialakítását, a differenciált ágazati érdekek szükséges és elégséges mértékű összehangolását. E kérdéssel a felek haladéktalanul elkezdik a szakértői tárgyalást egy közösen létrehozott szakmai bizottságban, azzal a céllal, hogy az új fórum a munkáját 2001. I. félév végéig megkezdhesse.

5. Záradék

5.1. A megállapodásban foglaltakat a SZEFE és a Kormány képviselői évente értékeli.

5.2. A felek kinyilvánítják, hogy megállapodásukat nyitottá teszik a közszféra SZEFE-hez nem tartozó konföderációja, illetve szakszervezetei számára, amelyek csatlakozásukat meghatalmazottaik aláírásával, a megállapodás hatálybalépését követő harminc napon belül erősíthetik meg.

Budapest, 2001. március 9.

<i>Dr. Stumpf István s. k.,</i>	<i>Dr. Szabó Endre s. k.,</i>
a Miniszterelnöki Hivatal vezető	a Szakszervezetek
miniszter	Együttműködési Fórumának elnöke

A megállapodáshoz a mai nap csatlakoznak:

<i>Dr. Vigh László s. k.,</i>	<i>Molnár Péter s. k.,</i>
az Értelmiségi	a Pedagógusok Demokratikus
Szakszervezeti Tömörülés elnöke	Szakszervezete ügyvivője

Tarró Péter s. k.,
a Vízügyi Országos Szakszervezet elnöke

**Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom
Kutatásáért Közalapítvány
Alapító Okirata***

I. A közalapítvány neve

Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom
Kutatásáért Közalapítvány.

II. A közalapítvány székhelye

1122 Budapest, Határőr u. 35.

III. Az alapító

Magyar Köztársaság Kormánya.

IV. A közalapítvány jogállása

A közalapítvány — kiemelkedően közhasznú — önálló
jogi személy.

V. A közalapítvány működésének időtartama

A közalapítvány határozatlan időre jön létre.

VI. A közalapítvány célja

A közalapítvány célja tudományos kutatás, közművelő-
dési, oktatási és a kulturális javak védelmével kapcsolatos
állami feladat ellátása.

Az állami feladatok meghatározása az alábbi jogszabá-
lyokon alapul:

A kulturális javak védelméről és a muzeális intézmé-
nyekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelő-
désről szóló 1997. évi CXL. törvény 73. § (1) bekezdése
szerint a közművelődéshez való jog gyakorlása közérdek, a
közművelődési tevékenységek támogatása közcél, a 73. §
(2) bekezdése szerint a közművelődés feltételeinek bizto-
sítása alapvetően az állam feladata.

A felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 9. §
(1) bekezdése szerint a felsőoktatás fejlesztésének alap-
vető anyagi feltételeit az állam biztosítja.

Ugyanezen törvény 11. § (2) bekezdése szerint a felső-
oktatási intézmények feladataikat az állami szervek, továb-
bá más szervezetek közreműködésével és támogatásával, a
nemzetközi intézményrendszer tagjaként látják el.

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 2. §
(3) bekezdése szerint a közoktatás rendszerének működté-
se az állam feladata.

A közalapítvány a közhasznú szervezetekről szóló 1997.
évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Kszt.) 26. §-a c) pont-
jának 3. (tudományos tevékenység, kutatás), 4. (nevelés és
oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés), 5. (kulturá-

lis tevékenység), 6. (kulturális örökség megóvása) alpont-
jában foglalt közhasznú tevékenységet folytat.

*VII. A közalapítvány által — céljainak elérése érdekében —
folytatott tevékenységek*

A közalapítvány gondoskodik a magyar és közép-kelet-
európai történelem, politika és társadalom tényeinek
kutatásáról és elemzéséről, különös tekintettel az 1917-től
napjainkig terjedő időszakra, a diktatúrák történetére és a
magyarországi viszonyokra.

A közalapítvány elősegíti a korszakra vonatkozó kutá-
tási eredmények közzétételét, ezeknek a közoktatás, a köz-
művelődés számára való minél szélesebb körű hozzáférhe-
tőségét, támogatja a korszakra vonatkozó történeti kuta-
tásokat.

VIII. A közalapítvány tevékenységének függetlensége

A közalapítvány közvetlen politikai tevékenységet nem
folytat, pártoktól független, azoknak anyagi támogatást
nem nyújt.

IX. A közalapítvány működési területe

A közalapítvány céljait tekintve országos jellegű.

X. A közalapítvány jellege

A közalapítvány nyílt, ahhoz bármely belföldi vagy kül-
földi természetes személy, jogi személy és jogi személyiség-
gel nem rendelkező társaság vagy szervezet csatlakozhat,
ha a közalapítvány céljaival egyetért, azokat elfogadja és
támogatni kívánja.

A közalapítványhoz történő csatlakozás elfogadásáról a
kuratórium dönt. A csatlakozók nem válnak a felajánlás
révén, illetve annak elfogadásával alapítókká.

A közalapítvány közhasznú szolgáltatásaiból bárki
részesülhet.

XI. A közalapítvány vagyona, annak felhasználása

1. Az alapító az alapító okiratban meghatározott cél-
kitűzések megvalósítása érdekében 117 000 000, (azaz
száztizenhétmillió) forint készpénzt bocsát a közalapít-
vány rendelkezésére, melyet a közalapítvány bírósági nyil-
vántartásba vételére irányuló kérelem benyújtását köve-
tően a közalapítvány javára nyitott bankszámlán helyez el.

2. Az alapító 5 000 000 (azaz ötmillió) forint törzs-
vagyonot különít el, amely sem a működés során, sem a
közalapítványi célok megvalósítására nem használható fel.
A közalapítványtörzsvagyon felüli vagyona, valamint a tel-
jes vagyon hozadékai a közalapítványi célok megvalósítá-
sát szolgálják, azt a kuratórium az alapító okirat keretei
között szabadon felhasználhatja.

* A Fővárosi Bíróság a 16.Pk.60.481/1999/7. számú végzésével tuda-
másul vette a közalapítvány Alapító Okiratának módosítását.

3. Az alapító által juttatott vagyont, illetve a közalapítványra ruházott pénzeszközöket és más vagyontárgyakat a kuratórium a jelen alapító okiratban foglalt célok megvalósítása érdekében használja fel. A közalapítvány a közalapítványokra mindenkor érvényes jogszabályi előírások szerint gazdálkodik.

4. Csatlakozás esetén, az ezáltal keletkező anyagi forrásokat is a közalapítványi célok megvalósítására kell fordítani. A közalapítvány támogatása történhet készpénzzel, illetve a célok elérését közvetlenül segítő szolgáltatások, vagyontárgyak felajánlásával.

5. A közalapítvány részére történt pénzbeli felajánlások a közalapítvány számlájára kell befizetni, az egyéb vagyoni hozzájárulásokat pedig a közalapítvány rendelkezésére kell bocsátani.

6. A közalapítvány részére külföldi pénznyomomban is történhet felajánlás, amit a közalapítvány devizaszámlájára kell befizetni. Az ilyen támogatásokat forintban vagy külföldi pénznyomomban a közalapítvány céljai megvalósítására használja fel.

7. A közalapítvány vagyonából és bevételeiből kell fedezni a közalapítvány kezelésével, működéssel kapcsolatban felmerült közvetlen kiadásokat és ráfordításokat.

8. A közalapítvány támogathat bármely kutatást, szervezetet, intézményt, ha ez összhangban áll célkitűzéseivel.

9. A közalapítvány vállalkozási tevékenységet csak közhasznú céljainak érdekében, azokat nem veszélyeztetve végezhet. A gazdálkodás során esetleg elért eredményt nem oszthatja fel, azt az alapító okiratban meghatározott célkitűzések elősegítésére köteles fordítani.

10. A közalapítványbefektetési tevékenységet nem folytat.

XII. A közalapítvány szervezete

1. Kuratórium

2. Intézetek

3. Felügyelő bizottság

XIII. Kuratórium

1. Az alapító a közalapítvány legfőbb, általános ügydöntő, ügyintéző, képviselő és kezelő szerveként kuratóriumot jelöl ki.

2. A kuratórium — a jogszabályok által meghatározott keretek között — önállóan dönthet valamennyi, a közalapítványt érintő kérdésben.

3. A kuratórium — az alapító okirat keretei között — határoz a közalapítvány szervezeti és működési rendjéről.

4. A kuratórium — a jelen alapító okirat rendelkezései-nek megfelelően — meghatározza a közalapítványi vagyon kezelésével kapcsolatos feladatokat és a közalapítványi célokat szolgáló gazdálkodás feltételeit.

5. A kuratórium 5 tagból áll, akik e megbízatásuk ellátásáért tiszteletdíjban nem részesülhetnek.

6. Az első kuratórium tagjai:

Elnök: *Balás-Piri László*

Elnökhelyettes: *Tóth Gy. László*

Tagok:

dr. Schmidt Mária

Tőkész László

Kapronczay Károly

7. A kuratóriumi tagság elfogadásáról az érintett tag köteles írásbeli nyilatkozatot tenni.

8. A kuratóriumi tag megbízatása határozatlan időre szól.

9. A kuratóriumi tagság megszűnik a tag lemondásával vagy halálával. Megszűnik továbbá, ha az alapító a közalapítvány céljának veszélyeztetése miatt a teljes kuratóriumot visszahívja.

10. A kuratóriumi tagság megszűnése esetén az alapító — a kuratórium javaslatának meghallgatásával — az alapító okirat rendelkezései szerint jogosult pótolni a kieső tagot. Ennek érdekében az alapítót fel kell kérni, hogy intézkedjék a megüresedett kuratóriumi tagság (tisztség) betöltése iránt.

11. A kuratórium elnökét az alapító — a kuratórium javaslatának meghallgatása után — a kuratóriumi tagok közül jelöli ki.

12. A kuratórium elnöke vagy — annak akadályoztatása esetén — elnökhelyettese (a továbbiakban: elnök) gondoskodik a kuratóriumi ülések összehívásáról, amely írásban, a napirend és a döntési javaslatok egyidejű közlésével történik. A jegyzőkönyv elkészítéséről és a hozott határozatok írásba foglalásáról az elnök gondoskodik.

13. A kuratórium szükség szerint, de évente legalább egyszer tart ülést.

14. A kuratórium akkor határozatképes, ha ülésén a kuratórium elnöke és legalább két tagja jelen van. Határozatképtelenség esetén az ülés összehívását legfeljebb 15 napos időközzel meg kell ismételni, mindaddig, amíg a határozatképesség nem biztosított. A kuratórium határozatait egyszerű szótöbbséggel, nyílt szavazással hozza. Szavazategyenlőség esetén azt a javaslatot kell elfogadottnak tekinteni, amelyet a kuratórium elnöke támogat.

15. A kuratórium határoz

a) a közalapítvány céljainak eléréséhez szükséges feladatok meghatározására és végrehajtásának megszervezésére,

- b) a közalapítványi vagyon bővítésére, megőrzésére, kezelésére,
 - c) a közalapítványi vagyon felhasználási módjára,
 - d) a pályázatok feltételeinek meghatározására, kiírására és elbírálására,
 - e) a közalapítványhoz való csatlakozás elfogadására,
 - f) az egyéb felajánlások elfogadására, ha ezek feltételhez vannak kötve,
 - g) a következő évi költségvetés megállapítására,
 - h) az általa működtetett intézet feladatainak meghatározására, működésének ellenőrzésére,
 - i) a közalapítvány könyvvizsgálójának pályázat útján történő megbízására és felmentésére, valamint díjának megállapítására
- vonatkozó kérdésekben.

16. A közalapítvány célkitűzéseinek érdekében a kuratórium — a jelen alapító okiratnak megfelelően — intézetet, ezen belül oktatási központot, múzeumot, szakmai szervezeteket, munkacsoportokat hoz létre, illetve működtet.

17. A közalapítvány — az általános szabályoknak megfelelően egyszerű szótöbbséggel — dönt a szervezeti és működési szabályzat, az éves beszámoló és a közhasznúsági jelentés elfogadásáról.

18. A kuratórium minden év március 20-áig köteles írásban beszámolni az alapítónak a közalapítvány előző évi működéséről.

19. A közalapítvány alapítója, a közalapítvány számára vagyoni felajánlást teljesítő személyek, a kuratórium tagjai, valamint ezek hozzátartozói a közalapítványtól támogatást nem kaphatnak.

20. A kuratórium a közalapítvány gazdálkodásának és tevékenységének legfontosabb adatait a Magyar Nemzet című újságban hozza nyilvánosságra.

XIV. Az Intézetek

1. A közalapítvány a céljainak megvalósítása, s a kuratórium ezt szolgáló döntéseinek végrehajtása érdekében XX. Század Intézet és XXI. Század Intézet elnevezéssel intézeteket (a továbbiakban: Intézetek) működtet.

2. Az Intézetek költségvetését — a közalapítvány költségvetésének keretei között — a kuratórium állapítja meg.

Az Intézetek egyszemélyi felelős vezetője az igazgató, akit az alapító a kurátorok közül választ. Az igazgató megbízatása határozatlan időre szól.

3. Az Intézetek első igazgatója: *dr. Schmidt Mária*

4. Az igazgató feladata

a) az Intézetek vezetőjeként:

a kuratórium döntéseinek megfelelően az Intézetek tevékenységének irányítása, munkaszervezeteik meghatározása, a munkáltatói jogok gyakorlása, belső szabályzatainak elkészítése,

b) a közalapítvány működése körében:

a közalapítvány folyamatos működési feltételeinek biztosítása, a közalapítvány, illetve a kuratórium működésé-

vel összefüggésben felmerülő szervezési, ügyintéző feladatok ellátása, különösen a közalapítvány — és ennek keretei között az Intézet — szervezeti és működési szabályzatának, pénzügyi tervének, továbbá mérlegének összeállítása, az éves beszámoló és a közhasznúsági jelentés elkészítése, valamint ennek a kuratórium elé terjesztése.

XV. A felügyelő bizottság

1. A felügyelő bizottság ellenőrzi a közalapítvány (ideértve intézményeit is) működését és gazdálkodását. A felügyelő bizottság három tagból áll.

2. A felügyelő bizottság a kuratórium tagjaitól tájékoztatást, a közalapítvánnyal munkakapcsolatban álló személyektől jelentést kérhet, a közalapítvány könyvelésébe és más irataiba betekinthet, azokat megvizsgálhatja.

3. A felügyelő bizottság tagjait az alapító jelöli ki. A felügyelő bizottsági tagság e tisztség elfogadásával jön létre, határozatlan időtartamra.

4. A felügyelő bizottsági tagság megszűnik, ha az alapító a kijelölést visszavonja, a tag lemond vagy meghal.

5. A felügyelő bizottság tagjai a kuratórium ülésein tanácskozási joggal részt vehetnek.

6. A felügyelő bizottság ügyrendjét maga állapítja meg.

7. A felügyelő bizottság tagjai közül az alapító elnököt választ.

A felügyelő bizottság tagjai:

Elnök: *dr. Locsmándi Béla*

Tagok:

Balog Zoltán

dr. Bogárdi Szabó István

8. A felügyelő bizottság köteles a kuratóriumot tájékoztatni és annak összehívását kezdeményezni, ha arról szerez tudomást, hogy

a) a közalapítvány működése során olyan jogszabálysértés vagy közalapítvány érdekeit egyébként súlyosan sértő esemény (mulasztás) történt, amelynek megszüntetése vagy következményeinek elhárítása, illetve enyhítése a kuratórium döntését teszi szükségessé;

b) a közalapítvány vezető tisztségviselőinek felelősségét megalapozó tény merült fel.

9. A kuratóriumot a felügyelő bizottság indítványára — annak megtételétől számított harminc napon belül — össze kell hívni. E határidő eredménytelen eltelte esetén a kuratórium összehívására a felügyelő bizottság is jogosult.

10. Ha a kuratórium a törvényes működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket nem teszi meg, a felügyelő szerv köteles haladéktalanul értesíteni a gazdálkodás törvényességét és célszerűségét ellenőrző Állami Számvevőszéket, illetőleg a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészséget, valamint az alapítót.

11. A felügyelő bizottság működésére egyebekben a kuratórium működésének szabályai az irányadók.

XVI. A könyvvizsgáló

1. A közalapítvány számviteli rendjének ellenőrzését 2001. január 1-jétől a kuratórium által pályáztatás útján felkért független könyvvizsgáló látja el.

2. A könyvvizsgáló köteles félévenként a közalapítvány könyveit megvizsgálni és ennek, továbbá az éves működés vizsgálatának eredményéről a kuratóriumnak jelentést készíteni.

3. Feladatai ellátása során jogosult felülvizsgálni a közalapítvány pénztárát, szerződéseit, bankszámláját, jogosult felvilágosítást kérni a közalapítvány alkalmazottaitól.

4. A könyvvizsgáló és a felügyelő bizottság véleménye nélkül a kuratórium nem hozhat határozatot a közalapítvány éves gazdasági beszámolójáról.

5. A könyvvizsgáló díját a kuratórium állapítja meg.

XVII. A közalapítvány képviselete

1. A közalapítványt a kuratórium elnöke és az igazgató személyenként önállóan képviseli.

2. A közalapítvány bankszámlája felett rendelkezni két kuratóriumi tag együttesen akként jogosult, hogy az egyik aláíró kötelezően a kuratórium elnöke vagy az igazgató.

XVIII. Az alapító okirat módosítása

Az alapító okiratot az alapító a Ptk. 74/B. §-ának (5) bekezdésében foglaltak szerint módosíthatja.

XIX. Összeférhetetlenségi szabályok

1. A kuratórium határozathozatalában nem vehet részt az a személy, aki vagy akinek a Ptk. 685. § b) pont szerinti hozzátartozója (a továbbiakban együtt: hozzátartozó) a határozat alapján

a) kötelezettség vagy felelősség alól mentesül, vagy

b) bármilyen más előnyben részesül, illetve a megkötendő jogügyletben egyébként érdekelt. Nem minősül előnynek a közhasznú szervezet cél szerinti juttatásai keretében a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatás.

2. Nem lehet a felügyelő bizottság elnöke, tagja, illetve a közalapítvány könyvvizsgálója

a) a kuratórium elnöke vagy tagja,

b) a közhasznú szervezettel a megbízatásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló, vagy

c) a közhasznú szervezet cél szerinti juttatásából — ide nem értve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat — részesülő személy, továbbá

d) az a)–c) pontban meghatározott személyek hozzátartozója.

3. Nem lehet a közalapítvány vezető tisztségviselője — a közhasznú szervezet megszűntét követő két évig — az a személy, aki olyan közhasznú szervezetnél töltött be

— annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig — vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

4. A vezető tisztségviselő, illetve az ennek jelölt személy köteles valamennyi érintett közhasznú szervezetet, így adott esetben a közalapítványt is előzetesen tájékoztatni arról, ha ilyen tisztséget egyidejűleg más közhasznú szervezetnél is betölt.

XX. Határozatok és nyilvánosság

1. Az igazgató a testületi szervek döntéseit a határozatok könyvében tartja nyilván, amelyből kitűnik a döntések tartalma, időpontja, hatálya, támogatók és ellenzők személye.

2. Az igazgató írásban, igazolható módon gondoskodik a döntések érintettekkel való közléséről.

3. A közalapítvány testületi szerveinek döntéseiről, működésének, szolgáltatásai igénybevételének módjáról, valamint éves beszámolójáról a közalapítvány internetes honlapján vagy időszak kiadványában tájékoztatja a nyilvánosságot.

4. A kuratórium ülései — a személyes adatokat érintő ügyek kivételével — nyilvánosak. A kuratórium zárt ülést — szótöbbséges határozattal — egyéb indokolt esetben is elrendelhet.

5. A közalapítvány működésével kapcsolatosan keletkezett iratokba — a kuratórium zárt üléseiről készült jegyzőkönyvek, emlékeztetők kivételével — a közalapítvány székhelyén — előre egyeztetett időpontban — bárki betekinthez, a közhasznúsági jelentésből saját költségére másolatot is készíthet.

XXI. A közalapítvány megszűnése

A közalapítvány megszűnése esetén a közalapítvány vagyona — a hitelezők kielégítése után — az alapítót illeti meg, aki köteles azt a közalapítványi célokkal azonos vagy hasonló célra fordítani, és erről a nyilvánosságot megfelelően tájékoztatni.

XXII. Záró rendelkezések

1. A jelen okiratban nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadóak.

2. A közalapítvány létrejöttéhez a Fővárosi Bíróságnak a közalapítvány nyilvántartásba vételét elrendelő határozata szükséges. A közalapítvány alapító okiratát az alapító a hivatalos lapjában közzéteszi.

3. Az alapító tudomásul veszi, hogy a közalapítvány bírósági nyilvántartásba vétele után az általa tett közalapítványt nem vonhatja vissza, ha azonban a közfeladat iránti szükséglet megszűnt vagy a közfeladat ellátásának biztosítása más módon, illetőleg más szervezeti keretben hatékonyabban megvalósítható, kérheti annak bírósági megszűntetését.

4. Az alapító nevében és képviseletében — az alapító okirat módosítása kivételével — a nemzeti kulturális örökség minisztere jár el.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal elnökének közleménye

a személyi jövedelemadó meghatározott részének felhasználásáról rendelkező magánszemély nyilatkozatára igényt tartó egyház részére történő technikai szám kiadásáról

A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról rendelkező 1997. évi CXXIV. törvény (a továbbiakban: tv.) 11. §-ának (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal a tv. 4/A. §-ának (1) bekezdése szerinti kedvezményezett részére a következő technikai számot adja:

Sor-szám	Kedvezményezett	Technikai szám
----------	-----------------	----------------

1.	Isteni Ige Társasága	1043
----	----------------------	------

*Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal
elnöke*

A BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye

A BM Központi Hivatal a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 73. § (1) bekezdése alapján — az eddig közzétetteken kívül — az alábbi elveszett, megsemmisült gépjármű törzskönyvek sorszámaát teszi közzé:

445536A
925170A
810736A
411388A
268189A
744790A
611251A
467762A
294856A
587391A
428797A
617678A
059307A
218237A
136013B
109265B

Közlekedési Nyilvántartó Osztály

MEGJELENT

a

MAGYARKÖZLÖNYTÁRGYMUTATÓJA

a 2001. február hónapban megjelent jogszabályokról, határozatokról és közleményekről.

A tárgymutatót a Magyar Közlöny mai számához mellékeljük.

A tárgymutató árát az előfizetési díj magában foglalja.

KÖZLEMÉNY

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó megjelentette

AZ ÉRTELMEZETT ALKOTMÁNY

című kötetet.

Dr. Holló András és dr. Balogh Zsolt szerkesztők az Alkotmány szerkezetét követve annak rendelkezéseihez csoportosították az Alkotmánybíróság legfontosabb megállapításait, az alkotmánybíróági gyakorlat összefoglalásaként jegyzetekkel segítve az olvasó tájékozódását. A kötet az öt évvel ezelőtt ugyanilyen címmel megjelenő munka folytatása. A szerkesztők átdolgozták – tárgyköreit tekintve kibővítették – a korábban megjelent könyv anyagát, és erre (a precedens határozatokra) épülve mutatják be az immár tízéves ítélkezési gyakorlat keresztmetszetét.

Az Alkotmánybíróság közjogi helyzetéből adódóan döntései kihatnak valamennyi hatalmi ág tevékenységére, az ítéletek alapjaiban határozták meg a törvénykezés kereteit éppúgy, mint – a jogszabályok alkalmazásánál irányadó alkotmányos követelmény megállapításával – a bíróságok és más jogalkalmazó szervek munkáját. A kötet alapvető segítséget nyújt a gyakorlati és elméleti szakembereknek egyaránt, de hasznosan forgathatják a most megjelenő könyvet a gazdasági élet szereplői (pl. a piacgazdaság, a vállalkozáshoz való jog, illetve a tulajdoni kérdések kapcsán) éppúgy, mint a tudományos munkát folytató egyetemi oktatók, hallgatók vagy az önkormányzati működésben részt vevők. Természetesen segítséget nyújt a gyakorlat ismerete azoknak is, akik alkotmánybíróági eljárást kívánnak indítványozni.

A B/5 formátumú kiadvány 760 oldal terjedelmű.

Ára: 4592 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük

AZ ÉRTELMEZETT ALKOTMÁNY

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

K Ö Z L E M É N Y

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

**I.
SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS
JOGSZABÁLYOK**

(2001. január 1-jétől hatályos 2000. évi C. törvény a számvitelről)

című, A/4 formátumú, 88 oldal terjedelmű kiadvány.

Ára: 355 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 338-4746 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

**I.
SZÁMVITELLEL KAPCSOLATOS
JOGSZABÁLYOK**

(2001. január 1-jétől hatályos 2000. évi C. törvény a számvitelről)

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

**I.
PRAXIS TÖRVÉNY,
MAGYAR ORVOSI KAMARA,
EGÉSZSÉGÜGYI TÖRVÉNY**

című, A/4 formátumú, 72 oldal terjedelmű kiadvány.

A kézirat lezárva: 2000. február 11.

Ára: 599 Ft áfával.

[A következő kötet az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvényt (praxis törvény) és végrehajtási rendeleteit tartalmazza.]

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

**I.
PRAXIS TÖRVÉNY,
MAGYAR ORVOSI KAMARA,
EGÉSZSÉGÜGYI TÖRVÉNY**

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLEMÉNY

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

I. PRAXIS TÖRVÉNY, MAGYAR ORVOSI KAMARA, EGÉSZSÉGÜGYI TÖRVÉNY
folytatásaként

II.

**A HÁZIORVOSI MŰKÖDTETÉSI JOG MEGSZERZÉSÉRŐL
ÉS VISSZAVONÁSÁRÓL, VALAMINT A HÁZIORVOSI
TEVÉKENYSÉGHEZ SZÜKSÉGES INGÓ, INGATLAN
VAGYON ÉS MŰKÖDTETÉSI JOG MEGSZERZÉSÉNEK
HITELFELTÉTELEIRŐL SZÓLÓ 18/2000. (II. 25.) KORM.
RENDELET ÉS A KAPCSOLÓDÓ JOGSZABÁLYOK**

című, A/4 formátumú, 224 oldal terjedelmű kiadvány.

A kézirat lezárva: 2000. április 15.

Ára: 924 Ft áfával.

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest,
Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

II.

**A HÁZIORVOSI MŰKÖDTETÉSI JOG MEGSZERZÉSÉRŐL
ÉS VISSZAVONÁSÁRÓL, VALAMINT A HÁZIORVOSI
TEVÉKENYSÉGHEZ SZÜKSÉGES INGÓ, INGATLAN VAGYON
ÉS MŰKÖDTETÉSI JOG MEGSZERZÉSÉNEK
HITELFELTÉTELEIRŐL SZÓLÓ 18/2000. (II. 25.) KORM.
RENDELET ÉS A KAPCSOLÓDÓ JOGSZABÁLYOK**

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő
számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a
számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2001. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontosszállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668).

A 2001. évi lapárak

Magyar Közlöny	48 720 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 352 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozata	9 408 Ft/év	Oktatási Közlöny	12 096 Ft/év
Bányászati Közlöny	2 352 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	3 024 Ft/év
Belügyi Közlöny	12 768 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	15 792 Ft/év
Cégközlöny	51 408 Ft/év	Pénzügyi Szemle	11 424 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	12 432 Ft/év	Statisztikai Közlöny	6 720 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	9 072 Ft/év	Szociális és Munkavédelmi Közlöny	9 072 Ft/év
Határozatok Tára	11 424 Ft/év	(a Szociális és Munkaügyi Közlöny jogutóda)	
Hivatalos Értesítő	7 392 Ft/év	Turisztikai Értesítő	6 048 Ft/év
Ifjúsági és Sport Értesítő	2 352 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	3 696 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	8 064 Ft/év	Vízügyi Értesítő	6 384 Ft/év
Gazdasági és Foglalkoztatási Közlöny	12 096 Ft/év	Élet és Tudomány	5 712 Ft/év
(az Ipari és Kereskedelmi Közlöny jogutóda)		Ludové Noviny	1 344 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	7 056 Ft/év	Neue Zeitung	2 352 Ft/év
Közlekedési és Vízügyi Értesítő	12 096 Ft/év	Természet Világa	3 024 Ft/év
Kulturális Közlöny	9 744 Ft/év	Valóság	3 360 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	10 080 Ft/év		
Magyar Közigazgatás	4 704 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. 1394 Bp. 62. Pf. 357 vagy faxon: 318-6668, vagy a www.mhk.hu/hj internetcímen található megrendelőlapon. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék.

Éves előfizetési díja 2352 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

A CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2001. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	48 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	64 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	112 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	80 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	128 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 6000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. A halmozott évfolyamok ára 14 000 Ft.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.hu címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2001. évi éves előfizetési díj: 48 720 Ft. Egy példány ára: 140 Ft 16 oldal terjedelemig, utána + 8 oldalanként + 84 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközi emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

01.0430 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.